Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1121/2009

af 29. oktober 2009

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår støtteordningerne for landbrugere i forordningens afsnit IV og V

(EUT L 316 af 2.12.2009, s. 27)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EU) nr. 387/2010 af 6. maj 2010	L 114	1	7.5.2010
►**M2**	Kommissionens forordning (EU) nr. 736/2010 af 13. august 2010	L 214	13	14.8.2010
►**M3**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1368/2011 af 21. december 2011	L 341	33	22.12.2011

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1121/2009

af 29. oktober 2009

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår støtteordningerne for landbrugere i forordningens afsnit IV og V

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 ([1]), særlig artikel 29, stk. 4, litra a), artikel 87, stk. 4, artikel 89, stk. 2, artikel 91, stk. 2, artikel 101, stk. 2, andet afsnit, artikel 103, stk. 1, artikel 142, litra c), e), q), og s), og artikel 147, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 73/2009 ophæver og afløser Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 ([2]). Gennemførelsesbestemmelserne til støtteordningerne i afsnit IV og IVa i forordning (EF) nr. 1782/2003 blev fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1973/2004 af 29. oktober 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 for så vidt angår støtteordningerne i henhold til afsnit IV og IVa i nævnte forordning og anvendelse af udtagne arealer til produktion af råvarer ([3]). Forordning (EF) nr. 1973/2004 bør tilpasses de ændringer, som blev indført ved forordning (EF) nr. 73/2009, særlig ændringerne i afsnit IV og afsnit V, kapitel 2 og 4. Af klarheds- og forenklingshensyn bør forordning (EF) nr. 1973/2004 derfor ophæves og afløses af en ny forordning.

(2) For at kunne administrere ordningerne i afsnit IV i forordning (EF) nr. 73/2009 effektivt bør de betalinger, der skal foretages i henhold til nogle af disse ordninger, begrænses til arealer af en vis minimumsstørrelse (arealbetaling). Minimumsstørrelsen bør fastsættes under hensyntagen til den typiske bedriftsstørrelse i nogle medlemsstater eller de særlige produktionsbetingelser, der gør sig gældende.

(3) Det bør undgås, at arealer udelukkende tilsås, for at der kan opnås ret til arealbetaling. Der bør fastsættes visse betingelser

([1]) EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.
([2]) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.
([3]) EUT L 345 af 20.11.2004, s. 1.

▼B

for såning og dyrkning af afgrøder, navnlig for proteinafgrøder, ris og frugt og grøntsager. Af hensyn til de forskellige dyrkningsmetoder i EF bør de lokale normer respekteres.

(4) Der bør kun kunne indsendes én ansøgning om arealbetaling for en parcel, der dyrkes i et givet år, medmindre støtten vedrører produktion af frø. Der kan ydes arealbetaling for afgrøder, som der ydes støtte til i henhold til en ordning, som henhører under EF's struktur- eller miljøpolitik.

(5) Hvis det areal, den mængde eller det antal dyr, der ansøges om støtte for, overstiger det fastsatte maksimum, nedsættes det areal, den mængde eller det antal dyr, som der ansøges om støtte for, ifølge støtteordningerne forholdsmæssigt det pågældende år. Der bør derfor fastsættes retningslinjer og frister for udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, for at Kommissionen kan blive informeret om de arealer, mængder eller antal, som der er udbetalt støtte for.

(6) Betingelserne for udbetalingen og beregningen af den afgrødespecifikke betaling for ris afhænger ikke blot af det eller de basisarealer, der er fastsat for hver producentmedlemsstat, jf. artikel 75 i forordning (EF) nr. 73/2009, men også af en eventuel opdeling af disse basisarealer i delbasis-arealer og af de objektive kriterier, som hver enkelt medlemsstat har valgt at følge ved denne opdeling, og af betingelserne for dyrkningen af parcellerne og arealernes minimumsstørrelse. Følgelig bør der fastsættes nærmere regler for, hvordan basisarealer og delbasisarealer fastsættes, forvaltes og dyrkes.

(7) Ifølge artikel 76 i forordning (EF) nr. 73/2009 indebærer en overskridelse af basisarealet, at den afgrødespecifikke betaling for ris nedsættes. Med henblik på beregningen af denne nedsættelse bør de kriterier, der skal tages i betragtning, og de koefficienter, der skal anvendes, fastlægges.

(8) For at kunne overvåge de afgrødespecifikke betalinger for ris har Kommissionen brug for visse oplysninger om dyrkningen af basisarealer og delbasisarealer. Med henblik herpå bør det fastsættes, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal sende Kommissionen, og hvornår det skal ske.

(9) Ifølge artikel 77 og 78 i forordning (EF) nr. 73/2009 udbetales der støtte til landbrugere, som producerer kartofler til stivelsesfremstilling i henhold til en dyrkningskontrakt og inden for den kvote, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]). Betingelserne for ydelse

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

▼B

af denne støtte bør derfor fastsættes, og der bør i eventuelt foretages krydshenvisninger til de eksisterende bestemmelser, der er fastsat for kvoteordningen i forordning (EF) nr. 1234/2007.

(10) Det bør fastlægges, hvilke normer der skal gælde for sødlupin, og hvilke test der skal anvendes til at afgøre, hvorvidt frøene i en lupinprøve er søde.

(11) I nogle regioner bliver proteinafgrøder af agronomiske grunde traditionelt sået blandet med korn. Den deraf resulterende afgrøde består hovedsagelig af proteinplanter. Med henblik på ydelse af præmien for proteinafgrøder bør de således tilsåede arealer derfor betragtes som arealer med proteinafgrøder.

(12) For at støtteordningen for nødder kan fungere effektivt og blive ordentligt forvaltet, bør arealstøtten ikke anvendes til finansiering af marginalbeplantninger eller enkeltstående træer. Der bør derfor fastlægges en minimumsarealstørrelse og en minimumstrætæthed for en specialiseret plantage.

(13) Ifølge artikel 87 i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes direkte støtte til produktion af en eller flere frøarter. Støtten kan kun ydes til produktion af basisfrø eller certificeret frø, og disse produkter bør klart defineres ved henvisning til direktiverne om certificering af og handel med frø: Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter ([1]), Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med såsæd ([2]) og Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter ([3]).

(14) For at gøre det muligt at foretage kontrol bør basisfrø og certificeret frø produceres i henhold til dyrkningskontrakter eller dyrkningserklæringer, der vedlægges enkeltansøgningen, og frøfirmaer og frøavlere bør være officielt godkendt eller registreret.

(15) I henhold til bilag XIII til forordning (EF) nr. 73/2009 betales der produktionsstøtte for basisfrø og certificeret frø af sorter af Cannabis sativa L. med et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %. For at støttereglerne kan blive anvendt ensartet i hele EF, bør de støtteberettigede sorter af Cannabis sativa L. være dem, der er berettiget til direkte betalinger i henhold til artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009.

(16) Ifølge afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i forordning (EF) nr. 73/2009 ydes der afgrødespecifik betaling for bomuld. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for denne ordning. Bestemmelserne bør omfatte godkendelse af arealer til produktion af bomuld og godkendelse af sorter. Desuden bør der fastlægges

([1]) EFT 125 af 11.7.1966, s. 2298/66.
([2]) EFT 125 af 11.7.1966, s. 2309/66.
([3]) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74.

▼B

et kriterium for definition af »tilsåning«. Medlemsstaternes fastsættelse af minimumsplantetætheden på disse arealer på grundlag af jordbunds-og klimaforholdene og særlige regionale forhold bør udgøre et objektivt kriterium for at fastslå, om tilsåningen er foretaget korrekt.

(17) Medlemsstaterne bør godkende brancheorganisationer for bomuldsproduktion på grundlag af objektive kriterier som f.eks. deres størrelse og interne organisation. En brancheorganisations størrelse bør fastsættes under hensyn til, at den tilsluttede egreneringsvirksomhed skal kunne få leveret tilstrækkeligt store mængder ikke-egreneret bomuld.

(18) For at undgå komplikationer i forbindelse med forvaltningen af støtteordningen må en producent kun være tilsluttet én brancheorganisation. Af samme årsag bør en landbruger, der er medlem af en brancheorganisation, og som giver tilsagn om at levere sin bomuldsproduktion, kun levere den til en egreneringsvirksomhed, der er medlem af samme organisation.

(19) Støtteordningen for bomuld forudsætter, at medlemsstaterne giver deres producenter visse oplysninger om bomuldsdyrkning, bl.a. om godkendte sorter, objektive kriterier for godkendelse af arealer og minimumsplantetæthed. For at landbrugerne kan blive rettidigt underrettet, bør medlemsstaten give dem disse oplysninger inden en bestemt dato.

(20) Ifølge afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8 og 9, i forordning (EF) nr. 73/2009 ydes der støtte til frugt og grøntsager på betingelse af, at der indgås en forarbejdningskontrakt. Med henblik herpå bør det kræves, at der skal indgås en kontrakt for de pågældende råvarer mellem på den ene side en godkendt første forarbejdningsvirksomhed og på den anden side en producent eller en anerkendt producentorganisation, der repræsenterer producenten, eller, når det drejer sig om overgangsbetalinger for frugt og grøntsager eller overgangsbetaling for bærfrugt, en godkendt opkøber, der repræsenterer producenten.

(21) For at sikre, at de råvarer, som der ydes overgangsbetaling for, det være sig frugt og grøntsager eller bærfrugt, også forarbejdes, bør der indføres en ordning for godkendelse af første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere. De godkendte erhvervsdrivende skal overholde nogle mindstekrav, og der vil, hvis de ikke overholder deres forpligtelser, blive iværksat sanktioner over for dem i henhold til regler, som de nationale myndigheder skal fastsætte.

(22) Medlemsstaterne bør for at kunne forvalte rammebeløbet til overgangsbetalingerne for frugt og grøntsager korrekt fastsætte den vejledende støtte pr. hektar tidligt på året og den endelige støtte pr. hektar inden udbetalingstidsrummet.

(23) Kriterierne for berettigelse til fåre- og gedepræmier, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 10, i forordning (EF) nr. 73/2009, og navnlig de dermed forbundne betingelser bør fastsættes.

▼B

(24) I henhold til artikel 101, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 ydes der præmie til gedekødsproducenter i bestemte områder af EF. De pågældende områder bør derfor fastlægges efter kriterierne i nævnte bestemmelse.

(25) Ifølge artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan landbrugere, hvis bedrift for mindst 50 % af det udnyttede landbrugsareals vedkommende er beliggende i ugunstigt stillede områder, få udbetalt en tillægspræmie. I artikel 101, stk. 2, henvises der til de særlige geografiske områder, hvor gedekødsproducenterne opfylder betingelserne for at kunne opnå gedepræmie. Det bør fastsættes, at landbrugere, der opfylder disse kriterier, skal afgive en erklæring som dokumentation for, at mindst halvdelen af deres udnyttede landbrugsareal er beliggende i ugunstigt stillede områder eller i områder, hvor der kan opnås gedepræmie.

(26) For at kunne kontrollere, om der udbetales den korrekte moderfårspræmie, bør medlemsstaterne udarbejde en fortegnelse over landbrugere, der afsætter fåremælk eller fåremælksprodukter.

(27) Med henblik på gennemførelsen af ordningen med individuelle lofter i henhold til artikel 104, 105 og 106 i forordning (EF) nr. 73/2009 kan de eksisterende administrative bestemmelser fortsat anvendes, navnlig hvad angår udnyttelsen af gratis opnåede præmierettigheder, udnyttelsen af normale rettigheder, herunder minimumsudnyttelse, midlertidig og endelig overdragelse af rettigheder, meddelelse om ændringer af det individuelle loft og overdragelse af rettigheder via den nationale reserve. Nogle af disse bestemmelser er specifikke bestemmelser for behørigt begrundede undtagelsestilfælde, fx for så vidt angår udnyttelsen af rettigheder, mindre landbrugeres og landbrugeres deltagelse i ekstensiveringsprogrammer og førtidspensioneringsordninger, og for så vidt angår overdragelse, arv af præmierettigheder og tilfældet med landbrugere, der kun udnytter offentlige eller fælles arealer til græsning.

(28) Det påhviler Kommissionen at overvåge de nye ordninger, og den bør derfor have de fornødne oplysninger fra medlemsstaterne om gennemførelsen af præmiebestemmelserne.

(29) Der bør i givet fald sendes detaljerede oplysninger til Kommissionen om de nationale bestemmelser om tillægsbetalinger og gennemførelsen heraf.

(30) Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11, i forordning (EF) nr. 73/2009 indeholder bestemmelser om betalinger for oksekød. Kriterierne herfor og navnlig betingelserne for ydelse af disse betalinger bør fastsættes.

(31) Det bør fastsættes, at det administrative dokument, der er fastsat i artikel 110, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal udfærdiges og udstedes på nationalt plan. For at der kan tages hensyn til de særlige forvaltnings- og kontrolvilkår i medlemsstaterne, bør det administrative dokument kunne udformes på forskellige måder.

▼B

(32) Ifølge artikel 110, stk. 3, litra a), og artikel 116, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 skal dyrene skal være holdt på bedriften i en bestemt periode, for at der kan ydes særlig præmie og slagtepræmie. Nævnte periode bør derfor defineres og fastlægges.

(33) Betingelserne for ydelse af den særlige præmie ved slagtning bør stemme overens med betingelserne for ydelse af slagtepræmien. Det bør specificeres, hvilke typer dokumenter der skal følge dyret indtil slagtning, forsendelse eller eksport. For at der kan tages hensyn til den særlige måde, hvorpå der ydes præmie ved slagtning, bør aldersbetingelserne for stude samt slagtekroppens præsentation for voksent kvæg fastsættes.

(34) Begrebet ammeko, jf. artikel 111 i forordning (EF) nr. 73/2009, bør defineres. I den forbindelse bør der anvendes de samme racer som omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 af 28. oktober 1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne ([1]). Desuden kan de eksisterende hovedkrav fortsat anvendes, navnlig hvad angår den gennemsnitlige mælkeydelse og den supplerende nationale præmie.

(35) De eksisterende administrative bestemmelser kan fortsat anvendes, navnlig med hensyn til de individuelle lofter, meddelelserne om de individuelle lofter og den nationale reserve, de gratis opnåede rettigheder, udnyttelsen af rettigheder, midlertidig og endelig overdragelse af rettigheder og overdragelser via den nationale reserve.

(36) Kommissionen bør på grundlag af de foreliggende oplysninger afgøre, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne for at anvende den særlige ordning, der er fastsat i artikel 115 i forordning (EF) nr. 73/2009. De særlige forudsætninger for ydelse af præmien bør fastlægges.

(37) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for anvendelsen af reglerne om varighed, datoer og frister, hvad angår den periode, hvori dyrene skal være holdt på bedriften.

(38) For at opnå en forenkling bør støtteansøgningen vedrørende »husdyr« som fastsat i det integrerede system betragtes som en ansøgning om slagtepræmien, for så vidt den omfatter alle de elementer, der berettiger til udbetaling af præmien, og dyret slagtes i den samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat eller eksporteres.

(39) Det bør være muligt at anvende den elektroniske database, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets

([1]) EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

▼B

forordning (EF) nr. 820/97 ([1]) for at lette forvaltningen af slagtepræmien, forudsat at databasen ifølge medlemsstaten giver behørig garanti for, at de data, den indeholder, er tilstrækkeligt nøjagtige til at kunne anvendes i forbindelse med udbetaling af præmier.

(40) Slagtepræmien for kalve er betinget af, at der overholdes en maksimumsvægt. For slagtekroppen bør der derfor fastsættes en standardpræsentation, som denne maksimumsvægt gælder for.

(41) For at landbrugerne kan modtage betalinger hurtigst muligt, bør der fastsættes bestemmelser om udbetaling af forskud. Under hensyntagen til de nationale eller regionale lofter bør det dog sikres, at forskuddet ikke overstiger den endelige betaling. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at nedsætte forskuddet i forbindelse med de præmieordninger, der er underlagt nævnte lofter.

(42) Der bør fastsættes en dato, der er bestemmende for de forhold, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af den særlige præmieordning og ammekopræmieordningen. For at sikre en effektiv og konsekvent forvaltning bør denne dato normalt være datoen for ansøgningens indgivelse. For den særlige præmie, der udbetales ved slagtning, bør der dog fastsættes særlige bestemmelser, så det undgås, at producenterne foretager overførsler fra det ene år til det andet for at opnå en større præmie. For slagtepræmiens vedkommende er slagte- eller eksportdatoen en bedre indikation for, om de pågældende transaktioner rent faktisk er blevet gennemført.

(43) I henhold til artikel 124, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 og for at undgå forvaltning af et stort antal ansøgninger, der ville indebære meget lave betalinger pr. bedrift, har Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet anmodet om tilladelse til at fastsætte det støtteberettigede minimums-areal pr. bedrift til mere end 0,3 ha.

(44) De nye medlemsstater, jf. artikel 2, litra g), i forordning (EF) nr. 73/2009, der anvender den generelle arealbetalingsordning, har anslået, hvor stor en del af deres udnyttede landbrugsareal der var holdt i god landbrugs- og miljømæssig stand pr. 30. juni 2003, og har foreslået at tilpasse det i overensstemmelse med det støtteberettigede minimumsareal pr. bedrift.

(45) Ifølge artikel 132 i forordning (EF) nr. 73/2009 har de nye medlemsstater mulighed for at supplere den direkte støtte til landbrugerne, forudsat at Kommissionen giver sin tilladelse. De almindelige regler for anvendelsen af denne mulighed bør fastlægges.

(46) Under hensyntagen til de særlige bestemmelser om støtte til energiafgrøder i afsnit IV, kapitel 5, og jordudtagningsordningen i afsnit IV, kapitel 10, i forordning (EF) nr. 1782/2003, især i forbindelse med flerårige afgrøder, og for at undgå at pålægge landbrugerne og forarbejdningsvirksomhederne en unødig administrativ byrde efter ophævelsen af denne støtte bør der fastsættes overgangsbe-stemmelser, for at afskaffelsen kan forløbe glat, og opkøbernes og forarbejdningsvirksomhedernes sikkerhedsstillelser kan blive frigivet.

([1]) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

▼B

(47) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til følgende støtteordninger, som er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, i forordning (EF) nr. 73/2009:

a) afgrødespecifik betaling for ris omhandlet i kapitlets afdeling 1

b) støtte til producenter af stivelseskartofler omhandlet i kapitlets afdeling 2

c) præmie for proteinafgrøder omhandlet i kapitlets afdeling 3

d) arealbetaling for nødder omhandlet i kapitlets afdeling 4

e) støtte til frø omhandlet i kapitlets afdeling 5

f) afgrødespecifik betaling for bomuld omhandlet i kapitlets afdeling 6

g) overgangsbetalinger for frugt og grøntsager og overgangsbetaling for bærfrugt omhandlet i kapitlets afdeling 8 og 9

h) præmier i fåre- og gedekødssektoren omhandlet i kapitlets afdeling 10

i) betalinger for oksekød omhandlet i kapitlets afdeling 11.

2. Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til følgende støtteordninger, som er fastsat i afsnit V i forordning (EF) nr. 73/2009:

a) den generelle arealbetalingsordning omhandlet i afsnittets kapitel 2

b) supplerende nationale direkte betalinger omhandlet afsnittets i kapitel 4.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning anvendes definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 73/2009, artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 ([1]) og artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 ([2]).

Navnlig finder definitionen af lavskov med kort omdriftstid i artikel 2, litra n), i forordning (EF) nr. 1120/2009 tilsvarende anvendelse i forbindelse med den generelle arealbetalingsordning.

([1]) Se side 1 i denne EUT.
([2]) Se side 65 i denne EUT.

▼B

Artikel 3

Kumulering af arealbetalinger

I et givet år må der for en dyrket parcel ikke indsendes mere end én ansøgning om arealbetaling, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 4

Meddelelser om landbrugeres ansøgninger og om betalinger

1. Medlemsstaterne sender elektronisk Kommissionen oplysninger om følgende ved hjælp af den formular, Kommissionen har stillet til deres rådighed:

a) senest den 1. september det pågældende år:

   i) det samlede areal, som der er ansøgt om støtte for i forbindelse med:

      — den afgrødespecifikke betaling for ris, jf. artikel 73 i forordning (EF) nr. 73/2009

      — præmien for proteinafgrøder, jf. artikel 79 i forordning (EF) nr. 73/2009

      — arealbetalingen for nødder, jf. artikel 82 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt på de forskellige arter af nøddetræer

      — den afgrødespecifikke betaling for bomuld, jf. artikel 88 i forordning (EF) nr. 73/2009

      — den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 122 i forordning (EF) nr. 73/2009

   ii) det samlede antal ansøgninger om fåre- og gedepræmier, jf. artikel 99 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt på moderfår og -geder og efter præmietype

b) senest den 15. oktober det pågældende år det samlede fastslåede areal i forbindelse med præmien for proteinafgrøder, jf. artikel 79 i forordning (EF) nr. 73/2009

c) senest den 31. januar det følgende år:

   i) det samlede fastslåede areal, der er anvendt til beregning af nedsættelseskoefficienten, for så vidt angår:

      — den afgrødespecifikke betaling for ris, jf. artikel 73 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt på basis- og delbasisarealer

      — arealbetalingen for nødder, jf. artikel 82 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt på de forskellige arter af nøddetræer

      — den afgrødespecifikke betaling for bomuld, jf. artikel 88 i forordning (EF) nr. 73/2009

      — den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 122 i forordning (EF) nr. 73/2009

   ii) det samlede antal handyr, som der er ansøgt om særlig præmie for, jf. artikel 110 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt efter aldersgruppe og dyretype (tyre eller stude)

▼B

iii) det samlede antal køer, som der er ansøgt om ammekopræmie for, jf. artikel 111 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt efter de ordninger, der er omhandlet i artikel 111, stk. 2, litra a) og b), i samme forordning

d) senest den 1. marts det følgende år det samlede antal dyr, som der er ansøgt om slagtepræmie for, jf. artikel 116 i forordning (EF) nr. 73/2009, med angivelse af, om dyrene er slagtet eller eksporteret, opdelt efter dyretype (kalve, voksent kvæg)

e) senest den 31. juli det følgende år den samlede mængde frø, som der reelt er betalt støtte for, jf. artikel 87 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt efter frøart, jf. bilag XIII til forordning (EF) nr. 73/2009.

2. I de meddelelser, der er nævnt i stk. 1, udtrykkes arealerne i hektar med to decimaler, mens mængderne udtrykkes i tons med tre decimaler.

3. Sker der ændringer i de oplysninger, som det er obligatorisk at meddele i henhold til stk. 1, især som følge af kontrol eller korrektioner eller forbedringer af tidligere tal, skal Kommissionen have tilsendt de ajourførte oplysninger senest en måned efter, at ændringerne er sket.

AFSNIT II

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR AFSNIT IV I FORORDNING (EF) nr. 73/2009

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 5

Særlige krav for så vidt angår minimumsarealer, såning og dyrkning

1. Den afgrødespecifikke betaling for ris, præmien for proteinafgrøder, støtten til frø og betalingerne for frugt og grøntsager, jf. artikel 1, stk. 1, litra a), c), e) og g), ydes for hver afgrødetype kun for de arealer, der er omfattet af en ansøgning vedrørende mindst 0,3 ha. Desuden må hver dyrket parcels størrelse ikke være mindre end den minimumsstørrelse, som medlemsstaten har fastsat inden for den grænse, der er fastsat i artikel 13, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

For Maltas vedkommende ydes de direkte betalinger, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), c), e) og g), for hver afgrødetype kun for de arealer, der er omfattet af en ansøgning vedrørende mindst 0,1 ha, idet hver dyrket parcels størrelse ikke må være mindre end den minimumsstørrelse, som medlemsstaten har fastlagt inden for den grænse, der er fastsat i artikel 13, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

▼M1

For Grækenlands og Cyperns vedkommende ydes overgangsbetalingerne for frugt og grøntsager, jf. artikel 1, stk. 1, litra g), for hver afgrødetype kun for de arealer, der er omfattet af en ansøgning

▼M1

vedrørende mindst 0,1 ha, idet hver dyrket parcels størrelse ikke må være mindre end den minimumsstørrelse, som medlemsstaten har fastlagt inden for den grænse, der er fastsat i artikel 13, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

▼B

For Bulgariens, Letlands, Ungarns og Polens vedkommende ydes overgangsbetalingen for bærfrugt, jf. artikel 1, stk. 1, litra g), for hver afgrødetype kun for de arealer, der er omfattet af en ansøgning vedrørende mindst 0,1 ha, idet hver dyrket parcels størrelse ikke må være mindre end den minimumsstørrelse, som medlemsstaten har fastlagt inden for den grænse, der er fastsat i artikel 13, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

2. En parcel, skal for at kunne komme i betragtning til arealbetaling, jf. artikel 1, stk. 1, litra d), have en minimumsstørrelse på 0,10 ha. Medlemsstaterne kan dog efter objektive kriterier fastsætte en højere mininumsarealstørrelse for at tage hensyn til de pågældende arealers særlige karakteristika.

3. Den afgrødespecifikke betaling for ris, præmien for proteinafgrøder og betalingerne for frugt og grøntsager, jf. artikel 1, stk. 1, litra a), c), og g), ydes kun for fuldt tilsåede eller beplantede arealer, hvor alle normale dyrkningsbetingelser er blevet respekteret i overensstemmelse med lokale normer.

Artikel 6

Nedsættelseskoefficienter

Koefficienten for nedsættelse af arealet i de tilfælde, der er nævnt i artikel 76, artikel 81, stk. 2, og artikel 84 i forordning (EF) nr. 73/2009, fastsættes, før betalingerne ydes til landbrugerne, og senest den 31. januar det følgende år på grundlag af de oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b) og c), i nærværende forordning.

KAPITEL 2

Afgrødespecifik betaling for ris

Artikel 7

Frister for såning

For at komme i betragtning til den afgrødespecifikke betaling for ris skal det anmeldte areal tilsås senest:

a) den 30. juni forud for den pågældende høst i Frankrig, Italien, Portugal og Spanien

b) den 31. maj i de øvrige producentmedlemsstater, der er nævnt i artikel 74, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 8

Nedsættelseskoefficient

Nedsættelseskoefficienten for den afgrødespecifikke betaling for ris, der er nævnt i artikel 76 i forordning (EF) nr. 73/2009, beregnes i henhold til bilag I til nærværende forordning.

▼B

Artikel 9

Meddelelser

Medlemsstaterne kan årligt ændre opdelingen af deres basisareal eller basisarealer i delbasisarealer, jf. artikel 75 i forordning (EF) nr. 73/2009, og de objektive kriterier, som disse opdelinger er baseret på. De underretter Kommissionen herom senest den 15. maj forud for den pågældende høst.

KAPITEL 3

Støtte til producenter af stivelseskartofler

Artikel 10

Støtteberettigelse

Støtten til stivelseskartofler, jf. artikel 77 i forordning (EF) nr. 73/2009, ydes til kartofler, der er omfattet af en dyrkningskontrakt som omhandlet i artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 571/2009 ([1]), på grundlag af kartoflernes nettovægt, bestemt efter en af de metoder, der er beskrevet i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2235/2003 ([2]), og de leverede kartoflers stivelsesindhold, i overensstemmelse med satserne i bilag II til nævnte forordning.

Der ydes ingen støtte til stivelseskartofler for kartofler, hvis stivelsesindhold er på under 13 %, medmindre artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 571/2009 finder anvendelse.

Artikel 11

Minimumspris

Støtten til stivelseskartofler er betinget af, at der fremlægges dokumentation for, at der er betalt en pris frit fabrik, som mindst svarer til den, der er nævnt i artikel 95a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007, i overensstemmelse med de satser, der er fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 2235/2003.

Artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 571/2009 finder anvendelse.

Artikel 12

Betaling

1. Medmindre andet følger af artikel 29 i forordning (EF) nr. 73/2009, udbetales støtten til kartoffelstivelse til landbrugerne af den medlemsstat, på hvis område den bedrift, der leverer kartoflerne med henblik på produktion af kartoffelstivelse, er beliggende, for alle de mængder, der i produktionsåret er leveret til stivelsesfabrikanten, senest fire måneder efter den dato, hvor den dokumentation, der er nævnt i artikel 11 i nærværende forordning, blev fremlagt, såfremt betingelserne i artikel 10 i nærværende forordning er opfyldt.

([1]) EUT L 171 af 1.7.2009, s. 6.
([2]) EUT L 339 af 24.12.2003, s. 36.

▼B

2. Medlemsstaterne kan fra den 1. december i produktionsåret yde forskud baseret på de delmængder stivelseskartofler, som landbrugerne har leveret til stivelsesfabrikanten i det pågældende produktionsår. Hvert forskud udbetales for den leverede mængde stivelseskartofler, som der er forelagt dokumentation for i henhold til artikel 11, og som betingelserne i artikel 10 er opfyldt for.

KAPITEL 4

Præmie for proteinafgrøder

Artikel 13

Sødlupiner

I forbindelse med præmien for proteinafgrøder, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, forstås ved »sødlupiner« de lupinsorter, der giver frø, som ikke indeholder over 5 % bitre frø. Indholdet af bitre frø beregnes ved hjælp af testen i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 14

Blanding af korn og proteinafgrøder

I regioner, hvor proteinafgrøder traditionelt sås blandet med korn, betales præmien for proteinafgrøder efter anmodning herom fra ansøgeren, hvis han over for den pågældende medlemsstats ansvarlige myndigheder kan godtgøre, at proteinafgrøderne er fremherskende i blandingen.

KAPITEL 5

Arealbetaling for nødder

Artikel 15

Betingelser for betaling af EF-støtte

1. For at komme i betragtning til arealbetaling som fastsat i artikel 82 i forordning (EF) nr. 73/2009 skal landbrugsparceller, der er tilplantet med nøddetræer, opfylde betingelserne i stk. 2 og 3 i nærværende artikel på den dato, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

Når det gælder en parcel, hvor der dyrkes forskellige arter af nødder, og når støtten differentieres alt efter, hvilken art der er tale om, er berettigelsen til støtte betinget af, at der mindst er det antal træer pr. hektar, som er fastsat i stk. 2 i nærværende artikel, for mindst en nøddeart.

2. Antallet af nøddetræer pr. ha skal være mindst:

i) 125 for hasselnødder

ii) 50 for mandler

▼B

iii) 50 for valnødder

iv) 50 for pistacienødder

v) 30 for johannesbrød.

Medlemsstaterne kan dog efter objektive kriterier fastsætte en højere minimumstrætæthed for at tage hensyn til de pågældende produktioners særlige karakteristika.

3. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, ydes den støtte, der gælder for den art, som støttebetingelserne er opfyldt for, og som er sat til det højeste beløb.

Artikel 16

Betingelser, der skal opfyldes for at komme i betragtning til national støtte

Artikel 15 i nærværende forordning anvendes på den nationale støtte, der er nævnt i artikel 86 og 120 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Medmindre andet følger af artikel 86 i forordning (EF) nr. 73/2009, kan en medlemsstat opstille yderligere kriterier for støtteberettigelse, forudsat at disse kriterier er i overensstemmelse med støtteordningens mål for miljøet og landdistrikterne og på det samfundsmæssige og økonomiske område og ikke medfører forskelsbehandling af producenterne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere, at landbrugerne overholder disse kriterier for støtteberettigelse.

Artikel 17

Meddelelser

1. Medlemsstaterne giver inden den ansøgningsfrist, som medlemsstaterne fastsætter i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 1122/2009, Kommissionen meddelelse om følgende:

a) senest den 31. marts: fastsættelsen af en højere minimumstrætæthed og kriterierne herfor, jf. artikel 15, stk. 2, i nærværende forordning, og de yderligere kriterier, der er nævnt i artikel 16

b) senest den 15. maj: arealbetalingens størrelse pr. produkt og/eller det ændrede nationale garantiareal (NGA), hvis medlemsstaten differentierer støtten i henhold til artikel 82, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Eventuelle ændringer af de oplysninger, der skal meddeles Kommissionen i henhold til stk. 1, gælder fra det følgende år og meddeles Kommissionen af den pågældende medlemsstat sammen med de objektive kriterier, der ligger til grund for ændringen.

▼B

KAPITEL 6

Støtte til frø

Artikel 18

Certificering af frø

Støtten til frø, jf. artikel 87 i forordning (EF) nr. 73/2009, ydes i henhold til artikel 19 til 23 i nærværende forordning for produktion af basisfrø og officielt certificeret frø som defineret i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF og 2002/57/EF, der opfylder normerne og betingelserne i nævnte direktiver.

Artikel 19

Produktion af frø

1. Frøet skal:

a) enten være produceret i henhold til en dyrkningskontrakt, som er indgået mellem et frøfirma eller en avler og en frøproducent

b) eller direkte være produceret af frøfirmaet eller avleren, idet denne produktion attesteres ved en dyrkningserklæring.

2. De frøfirmaer og avlere, der er nævnt i stk. 1, skal være godkendt eller registreret af medlemsstaterne. En medlemsstats godkendelse eller registrering gælder i hele EF.

3. Et frøfirma eller en avler, der formerer eller lader formere frø i en anden medlemsstat end den, hvor godkendelsen eller registreringen, jf. stk. 2, har fundet sted, skal efter anmodning herom give sidstnævnte medlemsstats ansvarlige myndigheder alle nødvendige oplysninger med henblik på kontrol af støtteberettigelsen.

Artikel 20

Støtteberettigelse på en medlemsstats område

Hver medlemsstat yder kun støtte for frø, der er høstet på dens område i løbet af det kalenderår, hvor produktionsåret, som støtten er fastsat for, begynder.

Støtten ydes til alle frøproducenter på betingelser, der sikrer lige behandling af støttemodtagerne, uanset hvor de er etableret i EF.

Artikel 21

Handel med frø

Der ydes kun støtte på betingelse af, at støttemodtageren har afsat frøet til såning senest den 15. juni året efter høsten. Ved »afsat« forstås

▼B

lagerført, frembudt eller udbudt til salg, salg eller levering til en anden person.

Artikel 22

Forskud

Medlemsstaterne kan fra den 1. december det år, som støtten ydes for, udbetale forskud til frøproducenterne. Denne betaling skal være proportional med den mængde frø, der allerede er afsat til såning, jf. artikel 21, forudsat at samtlige betingelser i dette kapitel er opfyldt.

Artikel 23

Hampesorter

De hampesorter (Cannabis sativa L.), der er berettiget til støtte i henhold til artikel 87, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, er de sorter, der er nævnt i artikel 10 i forordning (EF) nr. 1120/2009.

KAPITEL 7

Afgrødespecifik betaling for bomuld

Artikel 24

Godkendelse af landbrugsarealer til produktion af bomuld

Medlemsstaterne fastlægger de objektive kriterier, på grundlag af hvilke arealerne godkendes til den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastsat i artikel 88 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Kriterierne baseres på et eller flere af følgende elementer:

a) de økonomiske forhold i landbruget i regionerne med betydelig bomuldsproduktion

b) de pågældende arealers jordbunds- og klimaforhold

c) forvaltningen af vand til kunstvanding

d) omdrift og dyrkningsmetoder, der kan bidrage til at beskytte miljøet.

Artikel 25

Godkendelse af sorter til såning

Medlemsstaterne godkender de sorter, der er registreret i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter, og som er tilpasset markedets behov.

Artikel 26

Betingelser for støtteberettigelse

De arealer, der er nævnt i artikel 89, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, betragtes som tilsået, når der er opnået en minimumsplantetæthed, som fastsættes af medlemsstaten på grundlag af jordbunds- og klimaforholdene og eventuelt særlige regionale forhold.

▼B

Artikel 27

Dyrkningspraksis

Medlemsstaterne bemyndiges til at fastsætte særlige regler for den dyrkningspraksis, der er nødvendig til afgrødepleje og høst under normale vækstbetingelser.

Artikel 28

Godkendelse af brancheorganisationer

1. Hvert år godkender medlemsstaterne inden den 31. december med henblik på det følgende års såning enhver brancheorganisation for bomuldsproduktion, der ansøger herom, og som:

a) ifølge medlemsstaten dækker et samlet areal på mindst 4 000 ha og opfylder de godkendelseskriterier, der er fastsat i artikel 24, og omfatter mindst én egreneringsvirksomhed

b) har fastlagt interne driftsmæssige regler for bl.a. betingelser for medlemskab og medlemsbidrag i overensstemmelse med medlemsstatens og EF's forskrifter.

2. Fastslås det, at en godkendt brancheorganisation ikke overholder godkendelseskriterierne i stk. 1, inddrager medlemsstaten godkendelsen, medmindre der træffes foranstaltninger til at overholde kriterierne inden for et rimeligt tidsrum. Planlægges det at inddrage godkendelsen, underretter medlemsstaten brancheorganisationen herom og begrunder hvorfor. Medlemsstaten giver brancheorganisationen mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en bestemt frist. Inddrages godkendelsen, sørger medlemsstaten for, at der iværksættes passende sanktioner.

Landbrugere, der er medlem af en godkendt brancheorganisation, hvis godkendelse inddrages i henhold til første afsnit i dette stykke, mister retten til den forhøjede støtte, jf. artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 29

Producenternes forpligtelser

1. En producent må ikke være medlem af mere end én brancheorganisation.

2. En producent, der er medlem af en brancheorganisation, har pligt til at levere den producerede bomuld til en egreneringsvirksomhed, der er medlem af samme organisation.

3. Producenternes medlemskab af en godkendt brancheorganisation skal være frivilligt.

Artikel 30

Meddelelser til producenterne

1. Medlemsstaterne giver inden den 31. januar det pågældende år bomuldsproducenterne meddelelse om:

a) godkendte sorter; dog skal producenterne have meddelelse om de sorter, der godkendes efter denne dato i henhold til artikel 25, inden den 15. marts samme år

▼B

b) kriterierne for godkendelse af arealer

c) den minimumsplantetæthed, der er nævnt i artikel 26

d) den krævede dyrkningspraksis.

2. Trækkes godkendelsen af en sort tilbage, underretter medlemsstaterne senest den 31. januar producenterne herom med henblik på det følgende års såning.

KAPITEL 8

Overgangsbetalinger for frugt og grøntsager og overgangsbetaling for bærfrugt

Artikel 31

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

a) »ansøger«: en landbruger, der dyrker de arealer, som er omhandlet i artikel 96 og 98 i forordning (EF) nr. 73/2009, for at opnå den støtte, der er nævnt i disse artikler

b) »støtte«: den overgangsbetaling for frugt og grøntsager, der er omhandlet i artikel 96 i forordning (EF) nr. 73/2009, eller den overgangsbetaling for bærfrugt, der er omhandlet i artikel 98 i nævnte forordning

c) »første forarbejdningsvirksomhed«: en bruger af landbrugsråvarer som omhandlet i artikel 96 og 98 i forordning (EF) nr. 73/2009, som foretager den første forarbejdning for at opnå et eller flere af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 1234/2007

d) »opkøber«: en person, der indgår kontrakt med en ansøger, jf. litra a), og som for egen regning køber mindst et af de produkter, der er nævnt i artikel 54, stk. 2, fjerde afsnit, eller artikel 98, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009

e) »anerkendt producentorganisation«: en juridisk person eller klart defineret del af en juridisk person, som overholder kravene i artikel 122, artikel 125a, stk. 1, og artikel 125b, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1234/2007, og som er anerkendt af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 125b i nævnte forordning, og producentsammenslutninger, der er anerkendt i henhold til artikel 125e og 103a i nævnte forordning.

Artikel 32

Kontrakt

1. Medmindre medlemsstaterne gør brug af muligheden i artikel 97, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, indgås den forarbejdningskontrakt, der er omhandlet i artikel 97, stk. 3, og artikel 98, stk. 2, i nævnte forordning, mellem på den ene side en godkendt første forarbejdningsvirksomhed, jf. artikel 33, og på den anden side en ansøger eller en anerkendt producentorganisation, der repræsenterer ansøgeren, eller en godkendt opkøber, jf. artikel 33, der repræsenterer ansøgeren.

▼B

Når den anerkendte producentorganisation også optræder som godkendt første forarbejdningsvirksomhed, kan kontrakten have form af et leveringstilsagn.

2. Kontrakten eller leveringstilsagnet skal mindst indeholde oplysning om følgende:

a) navn og adresse på kontrahenterne eller den, der har afgivet leveringstilsagnet

b) de pågældende arter og det areal, der er tilplantet med hver art

c) eventuelt et tilsagn fra ansøgeren om til den første forarbejdningsvirksomhed at levere hele den høstede mængde eller minimumsmængder fastlagt af medlemsstaterne.

I de tilfælde, hvor kontrakten indgås mellem en godkendt første forarbejdningsvirksomhed og en anerkendt producentorganisation eller en godkendt opkøber, der repræsenterer ansøgeren, skal kontrakten også specificere de pågældende ansøgeres navne og adresser, jf. litra a), samt arterne og det tilplantede areal, jf. litra b), for hver enkelt ansøger.

Artikel 33

Godkendelse af første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere

1. Med henblik på anvendelsen af dette kapitel indfører medlemsstaterne en ordning for godkendelse af første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere på deres eget område. De fastsætter navnlig godkendelsesbetingelser, der mindst sikrer:

a) at de godkendte første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere har administrativ kapacitet til at administrere de kontrakter, der er omhandlet i artikel 32

b) at de godkendte første forarbejdningsvirksomheder har den fornødne produktionskapacitet.

2. Medlemsstaterne indfører en procedure for kontrol af godkendelsen.

3. Godkendelser, der er givet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 ([1]), forordning (EF) nr. 2202/96 ([2]) og (EF) nr. 1234/2007, er fortsat gyldige i forbindelse med dette kapitel.

4. Hvis det konstateres, at en godkendt første forarbejdningsvirksomhed eller opkøber ikke har overholdt forpligtelserne i dette kapitel eller de nationale bestemmelser, der er vedtaget på grundlag heraf, eller hvis en godkendt første forarbejdningsvirksomhed eller opkøber ikke accepterer eller letter den kontrol, som myndighederne skal foretage i henhold til forordning (EF) nr. 1122/2009, iværksætter medlemsstaterne sanktioner. Sanktionerne beregnes efter, hvor alvorlig misligholdelsen er.

5. Medlemsstaterne offentliggør en liste over godkendte første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere mindst to måneder inden den dato, der er fastsat i henhold til artikel 11, stk. 2, eller artikel 13, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

([1]) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.
([2]) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 49.

▼B

Artikel 34

Støttens størrelse i forbindelse med overgangsbetalinger for frugt og grøntsager

1. I henhold til artikel 97, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsætter og offentliggør medlemsstaterne inden den 15. marts det år, som der ansøges om støtte for, den vejledende støtte pr. hektar.

2. I henhold til artikel 97, stk. 1, og artikel 97, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsætter medlemsstaterne den endelige støtte pr. hektar på grundlag af det fastslåede areal.

KAPITEL 9

Præmier i fåre- og gedekødssektoren

Afdeling 1

Ansøgninger og betalinger

Artikel 35

Ansøgninger og periode, hvori dyrene skal holdes på bedriften

1. Foruden at opfylde kravene i henhold til det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, jf. afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, (det integrerede system) skal landbrugerne i deres ansøgning om fåre- og gedepræmie og tillægspræmie anføre, hvorvidt de afsætter fåremælk eller fåremælksprodukter i det år, som der ansøges om præmie for.

2. Ansøgninger om fåre- og gedepræmie og tillægspræmie indsendes til den ansvarlige myndighed i løbet af en bestemt periode, der fastsættes af den pågældende medlemsstat, og som tidligst begynder den 1. november forud for og senest slutter den 30. april efter påbegyndelsen af det år, som ansøgningerne vedrører.

3. Den periode, der er omhandlet i artikel 103, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, hvori landbrugeren forpligter sig til på sin bedrift at holde det antal moderfår og/eller -geder, som der ansøges om præmie for, er på 100 dage fra den første dag efter udløbet af den ansøgningsperiode, der er nævnt i stk. 2.

Artikel 36

Områder, der er berettigede til gedepræmie

Kriterierne i artikel 101, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 er opfyldt i de områder, der er anført i bilag III til nærværende forordning.

Medlemsstaterne kontrollerer dog regelmæssigt, om disse kriterier fortsat er opfyldt i alle de områder i bilag III, der henhører under

▼B

deres respektive områder. På grundlag af denne vurdering meddeler medlemsstaterne Kommissionen, om der eventuelt er behov for at ændre bilag III, inden den 31. juli året forud for det år, som ændringen skal gælde for. I meddelelsen skal det bl.a. anføres, hvilke områder eller dele af områder i bilag III der ikke længere opfylder kriterierne i artikel 101, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, tillige med de områder, der eventuelt opfylder disse kriterier, men endnu ikke er opført i bilag III til nærværende forordning. Når det gælder disse potentielle nye områder, giver medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret begrundelse for deres forslag.

Artikel 37

Ansøgning om tillægspræmie og gedepræmie

1. For at opnå tillægspræmie eller gedepræmie skal en landbruger, hvis bedrift for mindst 50 %, men under 100 % af det udnyttede landbrugsareals vedkommende er beliggende i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i områder, der er opført i bilag III til nærværende forordning, forelægge en eller flere erklæringer med angivelse af arealernes beliggenhed i henhold til stk. 2 og 3 i nærværende artikel.

2. En landbruger, der hvert år skal afgive en erklæring om det samlede udnyttede landbrugsareal på sin bedrift i forbindelse med en støtteansøgning, jf. artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal i denne erklæring anføre de landbrugsparceller, der ligger i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i områder, der er opført i bilag III til nærværende forordning.

En landbruger, som ikke har pligt til at afgive den erklæring, der er nævnt i første afsnit, skal hvert år afgive en særlig erklæring og i den forbindelse eventuelt anvende systemet til identifikation af landbrugsparceller som fastsat i henhold til det integrerede system.

I den særlige erklæring angiver landbrugeren beliggenheden af samtlige de arealer, han ejer, forpagter eller bruger i henhold til en hvilken som helst aftale, med angivelse af deres størrelse og af de parceller, der anvendes til landbrugsformål, og som ligger i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i områder, der er opført i bilag III til nærværende forordning. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den særlige erklæring skal indgå i ansøgningen om moderfårspræmie og/eller gedepræmie. Medlemsstaterne kan også kræve, at den særlige erklæring afgives på en blanket til ansøgning om enkeltbetaling.

3. Den ansvarlige nationale myndighed kan kræve, at der fremlægges et skøde, en forpagtningskontrakt eller en skriftlig aftale mellem landbrugerne og eventuelt en attest fra den lokale eller regionale myndighed, der har stillet de arealer, der anvendes til landbrugsformål, til rådighed for den pågældende landbruger. Attesten skal indeholde oplysninger om størrelsen af det areal, der er stillet til rådighed for landbrugeren, og de parceller, der ligger i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i områder, som er opført i bilag III til nærværende forordning.

▼B

Artikel 38

Landbrugere, der foretager græsningsskifte

1. Præmieansøgninger fra landbrugere, der er etableret i et af de geografiske områder, som er nævnt i artikel 102, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, og som ønsker at modtage tillægspræmien, skal indeholde oplysning om:

a) det eller de steder, hvor græsningsskiftet vil finde sted det pågældende år

b) den periode på mindst 90 dage, der er fastsat for det pågældende år, jf. artikel 102, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Medmindre der foreligger force majeure, eller der har gjort sig behørigt begrundede naturbetingede omstændigheder gældende, som påvirker flokkens eksistens, skal de i stk. 1 omhandlede producenters præmieansøgninger vedlægges dokumenter, der bekræfter, at der er foretaget græsningsskifte i de to foregående år, herunder en attest fra den lokale eller regionale myndighed på stedet for græsningsskiftet, hvori det bekræftes, at græsningsskiftet har stået på i mindst 90 dage i træk.

Medlemsstaterne skal, når de udfører administrativ kontrol af ansøgningerne, kontrollere, at stedet for græsningsskiftet, der er anført i præmieansøgningen, rent faktisk ligger i et område som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 39

Betaling af præmier

1. Præmierne udbetales til landbrugerne på basis af det tilstedeværende antal moderfår og/eller -geder på bedriften i hele den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 35, stk. 3.

2. Der betales præmier for dyr, som opfylder betingelserne ifølge definitionerne i artikel 100 i forordning (EF) nr. 73/2009 den sidste dag i den periode, dyrene skal holdes på bedriften.

Artikel 40

Fortegnelse over landbrugere, der afsætter fåremælk eller fåremælksprodukter

Senest på tredivtedagen i den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, udarbejder medlemsstaterne for hvert år en fortegnelse over de landbrugere, der afsætter fåremælk eller fåremælksprodukter, på grundlag af landbrugernes erklæringer, jf. artikel 35, stk. 1.

Ved udarbejdelsen af fortegnelsen tager medlemsstaterne hensyn til kontrolresultater og andre informationskilder, som den ansvarlige

▼B

myndighed råder over, herunder oplysninger fra forarbejderne eller distributørerne om landbrugernes afsætning af fåremælk og fåremælksprodukter.

Artikel 41

Meddelelser

Medlemsstaterne giver senest den 31. oktober hvert år Kommissionen meddelelse om eventuelle ændringer af listen over geografiske områder, hvor der foretages græsningsskifte, jf. artikel 102, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 38 i nærværende forordning.

Afdeling 2

Lofter, reserver og overdragelser

Artikel 42

Gratis tildelte præmierettigheder

En landbruger, der gratis har fået tildelt præmierettigheder fra den nationale reserve, har ikke ret til endeligt og/eller midlertidigt at overdrage sine rettigheder i en periode på tre år fra datoen for tildelingen af disse rettigheder, medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde.

Artikel 43

Udnyttelse af rettigheder

1. En landbruger, der er i besiddelse af rettigheder, kan udnytte dem ved selv at gøre brug af dem og/eller ved midlertidigt at overdrage dem til en anden landbruger.

2. Har en landbruger ikke hvert år udnyttet sine rettigheder i det minimumsomfang, der er fastsat i stk. 4, overføres den uudnyttede del til den nationale reserve undtagen i følgende tilfælde:

a) hvis landbrugeren højst har 20 præmierettigheder og ikke har udnyttet sine rettigheder i det fastsatte minimumsomfang i to kalenderår i træk, overføres kun den del, der ikke blev udnyttet det sidste kalenderår, til den nationale reserve

b) hvis landbrugeren deltager i et ekstensiveringsprogram, som Kommissionen har godkendt

c) hvis landbrugeren deltager i en førtidspensioneringsordning, som Kommissionen har godkendt, og som ikke forpligter til endelig og/eller midlertidig overdragelse af rettigheder

d) hvis der foreligger et behørigt begrundet undtagelsestilfælde.

3. Midlertidig overdragelse kan kun gælde hele år og skal mindst omfatte det minimumsantal af dyr, der er fastsat i artikel 44, stk. 1. Ved udgangen af hver periode for midlertidig overdragelse, der ikke må overstige tre på hinanden følgende år, generhverver en landbruger, medmindre der er sket endelig overdragelse, alle sine rettigheder og

▼B

skal gøre brug af dem i mindst to år i træk. Udnytter landbrugeren ikke sine rettigheder i hvert af de to år i mindst det minimumsomfang, der er fastsat i stk. 4, inddrager medlemsstaten, medmindre der foreligger et behørigt begrundet undtagelsestilfælde, hvert år de rettigheder, landbrugeren ikke har udnyttet, og overfører dem til den nationale reserve.

For landbrugere, der deltager i førtidspensioneringsordninger, som Kommissionen har godkendt, kan medlemsstaterne dog forlænge den midlertidige overdragelses samlede varighed på grundlag af disse ordninger.

De landbrugere, der har forpligtet sig til at deltage i et ekstensiveringsprogram i overensstemmelse med den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 ([1]) eller i et ekstensiveringsprogram i overensstemmelse med artikel 22 og 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 ([2]) eller i overensstemmelse med artikel 39 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ([3]), må ikke midlertidigt og/eller endeligt overdrage deres rettigheder, så længe deres forpligtelse varer. Denne bestemmelse gælder dog ikke, såfremt programmet gør det muligt endeligt og/eller midlertidigt at overdrage rettigheder til landbrugere, hvis deltagelse i andre foranstaltninger end dem, der er nævnt i dette afsnit, forudsætter erhvervelse af rettigheder.

4. Minimumsprocentsatsen for udnyttelse af præmierettigheder fastsættes til 70 %.

Medlemsstaterne kan dog forhøje denne procentsats op til 100 %. De underretter forinden Kommissionen om den procentsats, de har til hensigt at anvende.

Artikel 44

Endelig og midlertidig overdragelse af rettigheder

1. Medlemsstaterne kan i forhold til deres produktionsstrukturer fastsætte et minimumsantal præmierettigheder, der kan overdrages delvis uden overdragelse af bedrift. Dette minimum må ikke overstige ti præmierettigheder.

2. Endelig og midlertidig overdragelse af præmierettigheder får først virkning, når medlemsstatens ansvarlige myndigheder er blevet underrettet herom både af den landbruger, der overdrager rettighederne endeligt og/eller midlertidigt, og af den landbruger, der modtager dem.

En sådan underretning skal ske inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, og senest på den dato, hvor præmieansøgningsperioden udløber i den pågældende medlemsstat, undtagen i de tilfælde, hvor overdragelsen af rettigheder sker i forbindelse med arv. Den landbruger, der modtager rettighederne, skal i så fald kunne fremlægge retlige dokumenter, som godtgør, at han eller hun har arvet rettighederne efter den afdøde landbruger.

([1]) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85.
([2]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.
([3]) EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

▼B

3. Ved overdragelse uden overdragelse af bedriften kan det antal rettigheder, der uden godtgørelse overføres til den nationale reserve, under ingen omstændigheder være mindre end én.

Artikel 45

Ændring af det individuelle loft

I tilfælde af endelig eller midlertidig overdragelse af præmierettigheder fastlægger medlemsstaterne det nye individuelle loft og underretter de pågældende landbrugere om antallet af deres præmierettigheder senest 60 dage efter den sidste dag i den periode, hvor landbrugeren indsendte sin præmieansøgning.

Stk. 1 anvendes ikke, såfremt overdragelsen sker i forbindelse med arv, jf. artikel 44, stk. 2, andet afsnit.

Artikel 46

Landbrugere, der ikke ejer de arealer, de udnytter

Landbrugere, der kun udnytter offentlige eller fælles arealer, og som beslutter at ophøre med at anvende disse arealer til græsning og at overdrage alle deres rettigheder til en anden landbruger, sidestilles med landbrugere, som sælger eller overdrager deres bedrift. I alle andre tilfælde sidestilles sådanne landbrugere med landbrugere, der kun overdrager deres præmierettigheder.

Artikel 47

Overdragelse via den nationale reserve

Hvis en medlemsstat fastsætter, at overdragelse af rettigheder skal ske via den nationale reserve, anvender medlemsstaten nationale bestemmelser, der svarer til dem, som er fastsat i denne afdeling. I sådanne tilfælde gælder desuden følgende:

a) medlemsstaterne kan fastsætte, at midlertidig overdragelse sker via den nationale reserve

b) ved endelig overdragelse af præmierettigheder eller midlertidig overdragelse i henhold til litra a) får overførslen til reserven først virkning, når medlemsstatens ansvarlige myndigheder har underrettet den landbruger, der overdrager rettighederne endeligt og/eller midlertidigt, herom, og overførslen fra reserven til en anden landbruger får først virkning, når myndighederne har underrettet landbrugeren herom.

De nationale bestemmelser, der er nævnt i stk. 1, skal desuden sikre, at medlemsstaten for den del af rettighederne, som ikke er omfattet af artikel 105, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, yder en betaling svarende til den, der kunne opnås ved direkte overdragelse

▼B

mellem landbrugere, idet der tages hensyn til udviklingen i den pågældende medlemsstats produktion. Denne betaling er den samme som den, der skal erlægges af en landbruger, som modtager tilsvarende rettigheder fra den nationale reserve.

Artikel 48

Beregning af individuelle lofter

Der anvendes kun hele tal ved de første beregninger og senere justeringer af individuelle lofter over præmierettigheder.

Er slutresultatet af beregningerne ikke et helt tal, afrundes til nærmeste hele tal. Ligger beregningsresultatet midt imellem to hele tal, rundes der op til det højeste hele tal.

Artikel 49

Meddelelser

1. Senest den 31. december hvert år giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om eventuelle ændringer af den del af de overdragne præmierettigheder, der skal afgives til den nationale reserve i henhold til artikel 105, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, og eventuelt om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 105, stk. 3, i nævnte forordning.

2. Medlemsstaterne giver hvert år senest den 30. april Kommissionen meddelelse om:

a) antallet af præmierettigheder, der det foregående år uden godtgørelse blev tilbageført til den nationale reserve som følge af overdragelse af rettigheder uden overdragelse af bedriften

b) antallet af uudnyttede præmierettigheder, jf. artikel 106, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, der det foregående år blev overført til den nationale reserve

c) antallet af rettigheder, der det foregående år blev tildelt i henhold til artikel 106, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009

d) antallet af præmierettigheder, der det foregående år blev tildelt landbrugere i ugunstigt stillede områder fra den nationale reserve.

KAPITEL 10

Betalinger for oksekød

Afdeling 1

Særlig præmie

Artikel 50

Ansøgninger

1. Ud over at opfylde de krav, der stilles i forbindelse med det integrerede system, skal en ansøgning om direkte betalinger, jf. artikel 19 i forordning (EF) nr. 73/2009, for så vidt angår den særlige præmie omhandlet i dette kapitel indeholde følgende:

a) en opdeling af antallet af dyr efter aldersgruppe

▼B

b) henvisninger til de pas eller administrative dokumenter, der følger de dyr, som ansøgningen vedrører.

2. Der kan kun ansøges om præmie for dyr, som på den dato, der indleder den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 53:

a) når det gælder tyre, er mindst 7 måneder gamle

b) når det gælder stude:

i) er mindst 7 og højst 19 måneder gamle for den første aldersgruppe

ii) er mindst 20 måneder gamle for den anden aldersgruppe.

Artikel 51

Præmiens ydelse

For dyr, som der ikke er ydet særlig præmie for, fordi der er foretaget en forholdsmæssig nedsættelse, jf. artikel 110, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan der ikke længere ansøges om præmie for samme aldersgruppe, idet de betragtes som dyr, der er ydet præmie for.

Artikel 52

Pas og administrative dokumenter

1. Medlemsstatens ansvarlige myndigheder sørger for, at de pas, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1760/2000, eller de tilsvarende administrative dokumenter, der er nævnt i artikel 110, stk. 3, litra b), garanterer, at der kun ydes én præmie pr. dyr og pr. aldersgruppe.

Med henblik herpå yder medlemsstaterne hinanden den nødvendige bistand.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at det nationale administrative dokument, der er nævnt i stk. 1, skal have form af:

a) et dokument, der følger hvert enkelt dyr

b) en samlet fortegnelse, som landbrugeren fører, og som indeholder alle de oplysninger, der er fastsat for det administrative dokument, på betingelse af at dyrene fra indsendelsen af første ansøgning holdes hos samme landbruger, indtil de bringes i omsætning med henblik på slagtning

c) en samlet fortegnelse, som centralmyndigheden fører, og som indeholder alle de oplysninger, der er fastsat for det administrative dokument, på betingelse af at den medlemsstat eller den region i en medlemsstat, der gør brug af denne mulighed, gennemfører kontrol på stedet af alle dyr, som er omfattet af en ansøgning, kontrol af flytninger af disse dyr samt varig mærkning af alle kontrollerede dyr, hvilket landbrugerne skal acceptere

▼B

d) en samlet fortegnelse, som centralmyndigheden fører, og som indeholder alle de oplysninger, der er fastsat for det administrative dokument, på betingelse af at medlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger for at undgå dobbelt udbetaling af præmien for samme aldersgruppe og efter anmodning straks giver oplysning om status med hensyn til præmieydelse for hvert dyr.

3. De medlemsstater, der beslutter at gøre brug af en eller flere af de muligheder, der er fastsat i stk. 2, underretter i god tid Kommissionen herom og sender den de pågældende gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 53

Periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

Den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 110, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, begynder dagen efter datoen for ansøgningens indgivelse og varer to måneder.

Medlemsstaterne kan dog bestemme, at landbrugeren kan fastlægge andre begyndelsesdatoer, forudsat at de ikke begynder mere end to måneder efter datoen for ansøgningens indgivelse.

Artikel 54

Regionalt loft

1. Fører den forholdsmæssige nedsættelse, der er fastsat i artikel 110, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, ikke til et helt antal præmieberettigede dyr, ydes der for decimalen en tilsvarende andel af præmien pr. dyr. I denne forbindelse tages kun den første decimal i betragtning.

2. Beslutter medlemsstaterne at indføre særskilte regioner, jf. artikel 109, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, eller at ændre bestående regioner på deres område, underretter de Kommissionen herom inden den 1. januar det pågældende år, idet de samtidig angiver regionernes afgrænsning og det pågældende loft. Alle senere ændringer skal meddeles Kommissionen inden den 1. januar det pågældende år.

Artikel 55

Lofter over antallet af dyr pr. bedrift

1. Beslutter en medlemsstat at ændre det loft på 90 kreaturer pr. bedrift og pr. aldersgruppe, der er nævnt i artikel 110, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, eller at fravige det, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar det pågældende kalenderår.

Fastlægger en medlemsstat desuden et minimumsantal af dyr pr. bedrift, under hvilket den forholdsmæssige nedsættelse ikke foretages, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar det pågældende kalenderår.

▼B

2. Alle senere ændringer i anvendelsen af stk. 1 meddeles Kommissionen inden den 1. januar det pågældende år.

Artikel 56

Præmiens ydelse ved slagtning

1. Medlemsstaterne kan yde den særlige præmie ved slagtning:

a) for tyre i den ene aldersgruppe, der er fastsat

b) for stude i første eller anden aldersgruppe eller ved samlet udbetaling af præmierne for de to aldersgrupper.

2. Medlemsstater, der har besluttet at yde den særlige præmie ved slagtning i henhold til stk. 1, fastsætter, at præmien også ydes, når præmieberettigede dyr sendes til en anden medlemsstat eller eksporteres til et tredjeland.

3. Hvis en medlemsstat har besluttet at yde den særlige præmie ved slagtning i henhold til stk. 1 i nærværende artikel, finder denne afdeling og artikel 77 samt artikel 78, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse på præmieydelsen.

4. Støtteansøgningen skal ud over oplysningerne i artikel 78, stk. 1, indeholde oplysning om, hvorvidt dyret er en tyr eller en stud, og være vedlagt et dokument med de angivelser, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 52. Medlemsstaten kan selv vælge, hvilket af følgende dokumenter det skal være:

a) passet eller et eksemplar af passet, hvis den benyttede model omfatter flere eksemplarer

b) en kopi af passet, hvis den benyttede pasmodel kun omfatter ét eksemplar, der skal returneres til den myndighed, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1760/2000; i så fald træffer medlemsstaten foranstaltninger til at sikre, at oplysningerne på kopien svarer til oplysningerne i originalen

c) det nationale administrative dokument, hvis passet ikke foreligger, jf. betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1760/2000.

Medlemsstaterne kan suspendere anvendelsen af det nationale administrative dokument. I så fald træffer de de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at præmien udbetales to gange for den samme aldersgruppe for dyr, der har været handlet mellem medlemsstaterne.

Hvis de elektroniske databaser, jf. artikel 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1760/2000, efter medlemsstatens opfattelse indeholder de nødvendige oplysninger til at sikre, at der kun udbetales én præmie pr. dyr og pr. aldersgruppe, er det ikke nødvendigt at vedlægge støtteansøgningen det dokument, der er nævnt i første afsnit i nærværende stykke.

Uanset første afsnit i nærværende stykke træffer en medlemsstat, hvis den gør brug af den mulighed, der er omhandlet i artikel 78, stk. 2, første afsnit, de nødvendige foranstaltninger, for at landbrugeren kan angive, hvilke dyr han anmoder om den særlige præmie for.

▼B

5. For tyre skal slagtebeviset indeholde oplysning om slagtekroppens vægt.

6. Forsendes et dyr, føres der bevis for forsendelsen ved en erklæring fra afsenderen, der bl.a. angiver den medlemsstat, som dyret forsendes til.

I så fald skal støtteansøgningen indeholde følgende:

a) afsenderens navn og adresse (eller en tilsvarende kode)

b) dyrets identifikationsnummer

c) en erklæring om, at dyret er mindst ni måneder gammelt.

Støtteansøgningen indsendes, inden dyret forlader den pågældende medlemsstats område, og beviset for forsendelsen fremlægges senest tre måneder efter den dato, hvor dyret forlod medlemsstatens område.

Artikel 57

Særlige forhold i forbindelse med ordningen for ydelse af præmie

1. Ved anvendelsen af artikel 56 udbetales præmien uanset artikel 53 til den landbruger, der har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, som slutter mindre end en måned inden slagte- eller forsendelsesdatoen eller mindre end to måneder inden datoen for eksport af dyret.

Når det gælder stude, udbetales præmien efter følgende regler:

a) præmien for den første aldersgruppe må kun udbetales, hvis landbrugeren har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, idet dyret i denne periode skal have været mindst 7 måneder og under 22 måneder gammelt

b) præmien for den anden aldersgruppe må kun udbetales, hvis landbrugeren har holdt dyret, der skal være mindst 20 måneder gammelt, på sin bedrift i en periode på mindst to måneder

c) præmierne for de to aldersgrupper må kun udbetales sammen, hvis landbrugeren har holdt dyret på sin bedrift i mindst fire måneder i træk under overholdelse af de aldersbetingelser, der er fastsat i litra a) og b)

d) kun præmien for den anden aldersgruppe må udbetales, hvis dyret allerede var 19 måneder gammelt, da det blev forsendt fra en anden medlemsstat.

2. Slagtekroppens vægt bestemmes på grundlag af en slagtekrop som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1183/2006 ([1]).

Afviger slagtekroppens præsentation fra nævnte definition, anvendes korrektionerne i bilag III til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/2008 ([2]).

Sker slagtningen på et slagteri, der ikke er forpligtet til at anvende EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg, kan medlemsstaten tillade, at vægten bestemmes på grundlag af det slagtede dyrs

([1]) EUT L 214 af 4.8.2006, s. 1.
([2]) EUT L 337 af 16.12.2008, s. 3.

▼B

levende vægt. I så fald anses slagtekroppens vægt for at være lig med eller over 185 kg, hvis dyrets levende vægt var lig med eller over 340 kg.

Artikel 58

Meddelelser

Medlemsstater, der beslutter at anvende artikel 56, giver inden begyndelsen af det pågældende kalenderår Kommissionen meddelelse om en sådan beslutning eller om eventuelle senere ændringer heraf og om procedurerne i forbindelse hermed.

Afdeling 2

Ammekopræmie

Artikel 59

Køer af kødrace

I forbindelse med artikel 109, litra d), og artikel 115, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 betragtes køer af de kvægracer, der er anført i bilag IV til nærværende forordning, ikke som køer af kødrace.

Artikel 60

Individuel maksimumskvote

1. Beslutter en medlemsstat at ændre den individuelle maksimumskvote på 120 000 kg, der er nævnt i artikel 111, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, eller at fravige den, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar det pågældende kalenderår.

2. Alle senere ændringer i anvendelsen af stk. 1 skal meddeles Kommissionen senest den 31. december det pågældende år.

Artikel 61

Periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

Den seksmånedersperiode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 111, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, begynder dagen efter datoen for ansøgningens indgivelse.

▼M3

Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 16, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1122/2009, skal den imidlertid fastsætte den dato, hvorpå den periode, der er omhandlet i stk. 1, begynder.

▼B

Artikel 62

Ansøgninger

1. Medmindre andet følger af de krav, der stilles i forbindelse med det integrerede system, skal ansøgningen om direkte betalinger, jf.

▼B

artikel 19 i forordning (EF) nr. 73/2009, når der ansøges om præmie i henhold til artikel 111, stk. 2, litra b), i samme forordning, omfatte følgende:

a) en erklæring fra producenten med oplysning om den individuelle mælkekvote, han har til rådighed pr. 31. marts før begyndelsen af den tolvmånedersperiode for anvendelse af overskudsafgiftsordningen, som begynder i det pågældende kalenderår; er denne mængde ikke kendt på datoen for ansøgningens indgivelse, meddeles mængden til den ansvarlige myndighed snarest muligt

b) et tilsagn fra landbrugeren om, at han ikke vil forøge sin individuelle kvote ud over det loft, der er fastsat i artikel 111, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, i den tolvmånedersperiode, der begynder på datoen for ansøgningens indgivelse.

Litra b) anvendes ikke, hvis medlemsstaten har afskaffet dette loft.

2. Ansøgninger om ammekopræmie indgives inden for en af medlemsstaten fastsat samlet periode på seks måneder i løbet af et kalenderår.

Medlemsstaten kan fastsætte særskilte ansøgningsperioder eller -datoer inden for denne samlede periode, og hvor mange præmieansøgninger landbrugerne kan indgive pr. kalenderår.

▼M3

3. Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 16, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1122/2009, kan ansøgningen om ammekopræmie indgives i form af en erklæring om deltagelse, som også skal opfylde kravene i stk. 1, første afsnit, litra a) og b). Medlemsstaten kan beslutte, at en erklæring om deltagelse, der er indgivet for et bestemt år, er gyldig i det eller de efterfølgende år, hvis oplysningerne i erklæringen om deltagelse fortsat er korrekte.

▼B

Artikel 63

Gennemsnitlig mælkeydelse

Den gennemsnitlige mælkeydelse beregnes på grundlag af de gennemsnitlige ydelser, der er anført i bilag V. Til denne beregning kan en medlemsstat dog anvende et dokument, som den har anerkendt, og som bekræfter, hvor stor den gennemsnitlige mælkeydelse er for landbrugerens malkekvægbesætning.

Artikel 64

Supplerende national præmie

1. Der kan kun ydes en supplerende national ammekopræmie, jf. artikel 111, stk. 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, til landbrugere, der for samme kalenderår modtager ammekopræmie.

Den supplerende nationale ammekopræmie ydes højst for det antal dyr, der er berettiget til ammekopræmie, eventuelt efter anvendelse af den forholdsmæssige nedsættelse, der er fastsat i artikel 115, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009.

▼B

2. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere betingelser for ydelse af den supplerende nationale ammekopræmie. De underretter Kommissionen herom i god tid, inden disse betingelser bringes i anvendelse.

3. Kommissionen afgør senest den 31. august hvert kalenderår, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne i artikel 111, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 65

Individuelt loft

Medlemsstaterne fastsætter et individuelt loft for hver landbruger i henhold til artikel 112, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 66

Meddelelser

1. Medlemsstaterne giver senest den 31. december hvert år Kommissionen meddelelse om:

a) eventuelle ændringer af den nedsættelse, der er omhandlet i artikel 113, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009

b) eventuelle ændringer af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 113, stk. 3, litra a), i samme forordning.

2. Senest den 31. juli hvert kalenderår giver medlemsstaterne elektronisk Kommissionen meddelelse om følgende ved hjælp af den formular, som Kommissionen har stillet til deres rådighed:

a) det antal præmierettigheder, der i det foregående kalenderår uden godtgørelse blev tilbageført til den nationale reserve som følge af overdragelse af rettigheder uden overdragelse af bedriften

b) antallet af uudnyttede præmierettigheder, jf. artikel 69, stk. 2, der i det foregående kalenderår blev overført til den nationale reserve

c) det antal rettigheder, der i det foregående kalenderår blev tildelt i henhold til artikel 114, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 67

Gratis tildelte præmierettigheder

Medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde, har en landbruger, der gratis har fået tildelt præmierettigheder fra den nationale reserve, ikke ret til endeligt og/eller midlertidigt at overdrage sine rettigheder i de følgende tre kalenderår.

▼B

Artikel 68

Udnyttelse af rettigheder

1. En landbruger, der er i besiddelse af rettigheder, kan udnytte dem ved selv at gøre brug af dem og/eller ved midlertidigt at overdrage dem til en anden producent.

2. Har en landbruger ikke hvert kalenderår udnyttet sine rettigheder i mindst det minimumsomfang, der er fastsat i henhold til stk. 4, overføres den uudnyttede del til den nationale reserve undtagen i følgende tilfælde:

a) hvis landbrugeren højst har syv præmierettigheder og ikke har udnyttet sine rettigheder i det minimumsomfang, der er fastsat i henhold til stk. 4, i to kalenderår i træk, overføres den del, der ikke blev udnyttet i det sidste kalenderår, til den nationale reserve

b) hvis landbrugeren deltager i et ekstensiveringsprogram, som Kommissionen har godkendt

c) hvis landbrugeren deltager i en førtidspensioneringsordning, som Kommissionen har godkendt, og som ikke forpligter til endelig og/eller midlertidig overdragelse af rettigheder

d) hvis der foreligger et behørigt begrundet undtagelsestilfælde.

3. Midlertidig overdragelse kan kun gælde hele kalenderår og skal mindst omfatte det minimumsantal af dyr, der er fastsat i artikel 69, stk. 1. Ved udgangen af hver periode for midlertidig overdragelse, der ikke må overstige tre på hinanden følgende år, generhverver en landbruger, medmindre der er sket endelig overdragelse, alle sine rettigheder og skal selv gøre brug af dem i mindst to år i træk. Udnytter landbrugeren ikke selv sine rettigheder i mindst det minimumsomfang, der er fastsat i henhold til stk. 4, i hvert af de to år, inddrager medlemsstaten, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, hvert år de rettigheder, landbrugeren ikke har udnyttet, og overfører dem til den nationale reserve.

For landbrugere, der deltager i førtidspensioneringsordninger, som Kommissionen har godkendt, kan medlemsstaterne dog forlænge den midlertidige overdragelses samlede varighed på grundlag af disse ordninger.

De landbrugere, der har forpligtet sig til at deltage i et ekstensiveringsprogram i overensstemmelse med den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2078/92 eller i et ekstensiveringsprogram i overensstemmelse med artikel 22 og 23 i forordning (EF) nr. 1257/1999 eller i overensstemmelse med artikel 39 i forordning (EF) nr. 1698/2005, må ikke midlertidigt og/eller endeligt overdrage deres rettigheder, så længe deres forpligtelse varer. Denne bestemmelse gælder dog ikke, såfremt programmet gør det muligt endeligt og/eller midlertidigt at overdrage rettigheder til landbrugere, hvis deltagelse i andre foranstaltninger end de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende afsnit, forudsætter tildeling af rettigheder.

▼B

4. Minimumsprocentsatsen for udnyttelse af præmierettigheder fastsættes til 70 %. Medlemsstaterne kan dog forhøje denne procentsats op til 100 %.

Medlemsstaterne underretter på forhånd Kommissionen om den procentsats, som de har i sinde at anvende og om eventuelle ændringer af den.

Artikel 69

Endelig og midlertidig overdragelse af rettigheder

1. Medlemsstaterne kan i forhold til deres produktionsstrukturer fastsætte et minimumsantal præmierettigheder, der kan overdrages delvis uden overdragelse af bedrift. Dette minimum må ikke overstige fem præmierettigheder.

2. Endelig og midlertidig overdragelse af præmierettigheder får først virkning, når medlemsstatens ansvarlige myndigheder er blevet underrettet herom både af den landbruger, der overdrager rettighederne endeligt og/eller midlertidigt, og af den, der modtager dem.

En sådan underretning skal ske inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, og under alle omstændigheder senest, når den landbruger, der modtager rettighederne, indsender præmieansøgningen, undtagen i de tilfælde, hvor overdragelsen af rettigheder sker i forbindelse med arv. Den landbruger, der modtager rettighederne, skal i så fald kunne fremlægge retlige dokumenter, som godtgør, at han eller hun har arvet rettighederne fra en afdød landbruger.

Artikel 70

Ændring af det individuelle loft

I tilfælde af endelig eller midlertidig overdragelse af præmierettigheder fastlægger medlemsstaterne det nye individuelle loft og underretter de pågældende landbrugere om antallet af deres præmierettigheder senest 60 dage efter den sidste dag i den periode, hvor landbrugeren indsendte sin præmieansøgning.

Stk. 1 anvendes ikke, hvis overdragelsen sker i forbindelse med arv.

Artikel 71

Landbrugere, der ikke ejer de arealer, som de udnytter

Landbrugere, der kun udnytter offentlige eller fælles arealer, og som beslutter at ophøre med driften på disse arealer og overdrage alle deres rettigheder til en anden landbruger, ligestilles med landbrugere, der sælger eller på anden måde overdrager deres bedrift. I alle andre tilfælde sidestilles sådanne landbrugere med landbrugere, der kun overdrager deres præmierettigheder.

▼B

Artikel 72

Overdragelse via den nationale reserve

Fastsætter en medlemsstat, at overdragelse af rettigheder uden overdragelse af bedriften skal ske via den nationale reserve i henhold til artikel 113, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, anvender den nationale bestemmelser svarende til bestemmelserne i artikel 69-71. Endvidere gælder følgende:

— Medlemsstaterne kan fastsætte, at midlertidig overdragelse skal ske via den nationale reserve

— Ved endelig overdragelse af præmierettigheder eller midlertidig overdragelse i medfør af første led får overførslen til reserven først virkning, når medlemsstatens ansvarlige myndigheder har underrettet den landbruger, der foretager den endelige og/eller midlertidige overdragelse, og overførslen fra reserven til en anden landbruger får først virkning, når myndighederne har underrettet denne herom.

Endvidere skal disse bestemmelser sikre, at medlemsstaten for den del af rettighederne, som ikke svarer til den i artikel 113, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 nævnte del, betaler et beløb, der svarer til det beløb, som en direkte overdragelse mellem landbrugere ville have medført, navnlig under hensyntagen til udviklingen i produktionen i den pågældende medlemsstat. Betalingen skal være lig med det beløb, som kræves af landbrugere, der modtager tilsvarende rettigheder fra den nationale reserve.

Artikel 73

Delrettigheder

1. Fører de beregninger, der skal foretages i henhold til artikel 65 til 72, ikke til hele tal, tages der kun hensyn til første decimal.

2. Medfører anvendelsen af denne afdeling, at der opstår delrettigheder til præmie enten for en landbruger eller for den nationale reserve, sammenlægges disse delrettigheder.

3. Er en landbruger indehaver af en delrettighed, giver denne kun ret til den tilsvarende andel af præmien pr. dyr og eventuelt af den supplerende nationale præmie, jf. artikel 64.

Artikel 74

Særlig ordning for kvier

1. Medlemsstater, der ønsker at udnytte den mulighed, der er fastsat i artikel 115, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, underretter Kommissionen herom og meddeler samtidig Kommissionen de data, der er nødvendige for at fastslå, om betingelserne i artikel 115, stk. 1, i samme forordning er opfyldt.

▼B

Endvidere giver de pågældende medlemsstater eventuelt meddelelse om det særlige loft, som de har fastsat.

Kommissionen afgør, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne i artikel 115, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Afgørelser, der er gældende på tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttrædelse, anvendes fortsat.

2. Medlemsstater, der opfylder betingelserne i artikel 115, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, giver inden den 1. januar det pågældende år Kommissionen meddelelse om eventuelle ændringer af det særlige nationale loft, som de måtte have foretaget.

3. En medlemsstat, der anvender den særlige ordning, fastsætter kriterier for at sikre, at præmien udbetales til landbrugere, hvis kviebesætning er beregnet til fornyelse af kobesætninger. Disse kriterier kan bl.a. omfatte en aldersgrænse og/eller racebetingelser. Medlemsstaten underretter senest den 31. december året før det pågældende år Kommissionen om de fastsatte kriterier. Alle senere ændringer skal meddeles Kommissionen senest den 31. december året før det pågældende år.

4. Fører anvendelsen af den forholdsmæssige nedsættelse som omhandlet i artikel 115, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 ikke til et helt antal præmieberettigede dyr, ydes der for decimalen en tilsvarende andel af præmien pr. dyr og eventuelt af den supplerende nationale præmie, jf. artikel 64. I den forbindelse tages kun den første decimal i betragtning.

5. I en medlemsstat, der anvender den særlige ordning, skal den forpligtelse, der er omhandlet i artikel 111, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 vedrørende minimumsantallet af dyr, der skal holdes på bedriften, opfyldes 100 % enten for ammekøer, hvis landbrugeren har indsendt en ansøgning for ammekøer, eller for kvier, hvis landbrugeren har indsendt en ansøgning for kvier.

6. Artikel 65 til 73 anvendes ikke i forbindelse med denne særlige ordning.

Artikel 75

Afrunding af antallet af dyr

Hvis beregningen af maksimumsantallet af kvier udtrykt i procent, jf. artikel 111, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, ikke fører til et helt tal, afrundes tallet nedad til nærmeste hele tal, hvis forskellen er under 0,5, og opad, hvis den er 0,5 og derover.

▼B

Afdeling 3

Fælles bestemmelser for den særlige præmie og ammekopræmien

Artikel 76

Ansøgning om den særlige præmie og ammekopræmien

Medlemsstaterne kan af administrative grunde fastsætte, at ansøgninger om direkte betalinger, jf. artikel 19 i forordning (EF) nr. 73/2009, i forbindelse med den særlige præmie og ammekopræmien skal gælde et minimumsantal af dyr, men dette antal må dog ikke overstige tre dyr.

Afdeling 4

Slagtepræmie

Artikel 77

Erklæring om deltagelse

En medlemsstat kan fastsætte, at hver landbruger for at kunne modtage slagtepræmien, jf. artikel 116 i forordning (EF) nr. 73/2009, for et givet kalenderår skal afgive en erklæring om deltagelse inden eller samtidig med den første ansøgning for samme kalenderår.

Foretager landbrugeren ingen ændringer i sin erklæring om deltagelse, kan medlemsstaten dog acceptere, at den tidligere afgivne erklæring fortsat skal være gyldig.

Artikel 78

Ansøgninger

1. Støtteansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for udbetaling af slagtepræmien, bl.a. dyrets fødselsdato, hvis det er født efter den 1. januar 1998.

Ansøgningen indsendes inden for en frist, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må overstige seks måneder regnet fra dyrets slagtning eller ved eksport fra den dato, dyret forlader EF's toldområde. Fristen skal udløbe senest ved udgangen af februar det følgende år, medmindre det drejer sig om undtagelsestilfælde, hvilket afgøres af medlemsstaten, hvor dyr forsendes eller eksporteres. Inden for ovennævnte frist kan medlemsstaten fastlægge perioder og datoer for indsendelse af støtteansøgninger og bestemme, hvor mange ansøgninger en landbruger kan indsende pr. kalenderår.

Medlemsstaten kan tillade, at ansøgningen indsendes af en anden person end landbrugeren. I så fald anføres navn og adresse på den landbruger, der skal modtage slagtepræmien.

▼B

Ud over at opfylde de krav, der stilles i forbindelse med det integrerede system, skal ansøgningen indeholde følgende:

a) hvis præmien ydes ved slagtning: en attest fra slagteriet eller ethvert forretningspapir, der er udarbejdet eller påtegnet af slagteriet, og som mindst indeholder de samme angivelser, til attestering af:

   i) slagteriets navn og adresse (eller en tilsvarende kode)

   ii) slagtedatoen samt dyrets identifikationsnummer og slagtenummer

   iii) slagtekroppens vægt for kalve, medmindre artikel 79, stk. 4, anvendes

b) hvis dyret eksporteres til et tredjeland:

   i) eksportørens navn og adresse (eller en tilsvarende kode)

   ii) dyrets identifikationsnummer

   iii) udførselsangivelsen med angivelse af alder for dyr, der er født efter den 1. januar 1998, og for kalve, medmindre artikel 79, stk. 4, anvendes, angivelse af levende vægt, der ikke må overstige 300 kg

   iv) beviset for, at dyret har forladt EF's toldområde, ført på samme måde som i forbindelse med eksportrestitutioner.

Medlemsstaten kan fastsætte, at fremsendelsen af de oplysninger, der er nævnt i fjerde afsnit, litra a) og b), skal ske via et eller flere organer, som medlemsstaten har godkendt, idet fremsendelsen bl.a. kan foretages elektronisk.

Medlemsstaten foretager regelmæssig og uanmeldt kontrol af de udstedte attester eller dokumenter samt eventuelt af de oplysninger, der er omhandlet i fjerde afsnit.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaten fastsætte, at de oplysninger om slagtning af dyr, der er registreret i databaser som omhandlet i artikel 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1760/2000, og som slagterierne sender til den ansvarlige myndighed, gør det ud for ansøgning om slagtepræmie på landbrugerens vegne, hvis databaserne ifølge medlemsstaten giver behørig garanti for, at de registrerede data er tilstrækkeligt nøjagtige til at kunne anvendes i forbindelse med slagtepræmieordningen og eventuelt udbetaling af den særlige præmie ved slagtning.

Medlemsstaten kan dog fastsætte, at en ansøgning er nødvendig. I så fald kan den fastsætte, hvilke oplysninger ansøgningen skal indeholde.

Medlemsstater, der vælger at anvende dette stykke, underretter Kommissionen om alle senere ændringer, før de iværksættes.

▼B

De sikrer sig, at de data, der udleveres til betalingsorganet, omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige for udbetaling af slagtepræmien, især:

a) kategorier og antal af dyr, jf. artikel 116, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, der er slagtet i det pågældende år

b) oplysninger om, at betingelserne vedrørende dyrenes alder og slagtekroppens vægt, jf. ovennævnte artikel, og den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 80 i nærværende forordning, er overholdt

c) eventuelt de oplysninger, der er nødvendige for udbetalingen af den særlige præmie ved slagtning.

3. For dyr, der har været handlet mellem medlemsstaterne efter den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 80, skal slagteriet udstede et dokument som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, fjerde afsnit, litra a), selv hvis den medlemsstat, hvor slagtningen fandt sted, har valgt at gøre brug af undtagelsen i nærværende artikels stk. 2.

Hvis to medlemsstaters elektroniske systemer til udveksling af data er kompatible, kan de aftale at anvende stk. 2.

Medlemsstaterne yder hinanden bistand for at sikre effektiv kontrol af de fremsendte dokumenters ægthed og/eller de udvekslede datas nøjagtighed. I den forbindelse sender den medlemsstat, hvor betalingen foretages, regelmæssigt den medlemsstat, hvor slagtningen finder sted, en oversigt over de slagteattester pr. slagteri (eller oplysninger, der gør det ud for attester), som den har modtaget fra sidstnævnte medlemsstat.

Artikel 79

Slagtekroppens vægt og præsentation

1. I forbindelse med artikel 116, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 præsenteres kalvekroppe efter afhudning, udtagning af indvolde og afblødning, uden hoved og fødder, men med lever, nyrer og nyrefedt.

2. Den vægt, der skal tages i betragtning, er slagtekroppens vægt efter afkøling eller slagtekroppens varme vægt bestemt så hurtigt som muligt efter slagtning, nedsat med 2 %.

3. Præsenteres slagtekroppen uden lever, nyrer og/eller nyrefedt, forhøjes dens vægt med:

a) 3,5 kg for lever

b) 0,5 kg for nyrer

c) 3,5 kg for nyrefedt.

4. Hvis en kalv er under seks måneder gammel ved slagtning eller eksport, kan medlemsstaten fastsætte, at vægtbetingelsen i artikel 116, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 anses for at være opfyldt.

Hvis slagtekroppens vægt ikke kan bestemmes på slagteriet, anses vægtbetingelsen i artikel 116, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 for at være opfyldt, hvis den levende vægt ikke overstiger 300 kg.

▼B

Artikel 80

Periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

1. Slagtepræmien udbetales til den landbruger, der har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, som slutter mindre end en måned inden slagtningen eller mindre end to måneder inden eksporten.

2. For kalve, der slagtes inden de er tre måneder gamle, er den periode, hvor de skal holdes på bedriften, en måned.

Artikel 81

Nationale lofter

1. De nationale lofter, der er nævnt i artikel 116, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, fastsættes som anført i bilag VI til nærværende forordning.

2. Fører den forholdsmæssige nedsættelse, der er fastsat i artikel 116, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, ikke til et helt antal præmieberettigede dyr, ydes der for decimalen en tilsvarende andel af slagtepræmien pr. dyr. I den forbindelse tages kun den første decimal i betragtning.

Afdeling 5

Almindelige bestemmelser

Artikel 82

Forskud

1. I henhold til artikel 29, stk. 4, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009 udbetaler den ansvarlige myndighed på grundlag af resultaterne af den administrative kontrol og kontrollen på stedet landbrugeren et forskud på 60 % af den særlige præmie, ammekopræmien og slagtepræmien for det antal dyr, som anses for at være præmieberettigede.

Når det gælder den særlige præmie, den særlige ordning for kvier, jf. artikel 74, og slagtepræmien, kan medlemsstaten nedsætte forskuddet, uden at det dog kan være lavere end 40 %.

Forskuddet må først udbetales fra den 16. oktober i det kalenderår, som der ansøges om præmie for.

2. Den endelige betaling af præmien svarer til forskellen mellem forskuddet og den præmie, som landbrugeren har ret til.

Artikel 83

Konteringsår

1. Datoen for ansøgningens indgivelse er den udløsende begivenhed med henblik på fastlæggelsen af konteringsåret for dyr, der er omfattet

▼B

af den særlige præmieordning og ammekopræmieordningen, samt det antal SK, der skal lægges til grund ved beregningen af belægningsgraden.

Hvis den særlige præmie ydes i henhold til artikel 56, udbetales den præmie, der gjaldt den 31. december det år, hvor slagtningen eller eksporten fandt sted, i følgende tilfælde:

a) hvis dyret blev slagtet eller eksporteret senest den 31. december

b) hvis præmieansøgningen for dette dyr blev indsendt efter denne dato.

2. Med hensyn til slagtepræmien er konteringsåret slagteåret eller eksportåret med henblik på anvendelse af støttesatsen og beregning af den forholdsmæssige nedsættelse i henhold til artikel 81.

Artikel 84

Sanktioner for ulovlig anvendelse eller opbevaring af stoffer eller produkter

Ved gentagen ulovlig anvendelse eller opbevaring af stoffer eller produkter, der er forbudt ifølge EF-veterinærbestemmelserne, fastlægger medlemsstaterne i forhold til overtrædelsens alvor varigheden af perioden for udelukkelse fra støtteordningerne, jf. artikel 119, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 85

Fastsættelse af den individuelle mælkekvote

En medlemsstat kan indtil udgangen af den syvende konsekutive periode, der er fastsat i artikel 66 i forordning (EF) nr. 1234/2007, uanset datoerne i artikel 62, stk. 1, litra a), i nærværende forordning, for de mælkeproducenter, der i henhold til artikel 65, litra i) og k), i forordning (EF) nr. 1234/2007 eller i henhold til nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 73, 74 og 75 i samme forordning helt eller delvis frigiver eller overtager individuelle kvoter med virkning fra henholdsvis 31. marts eller 1. april, beslutte, at den individuelle maksimumsmælkekvote, der berettiger til ammekopræmien, og maksimumsantallet af ammekøer fastsættes den 1. april.

Artikel 86

Fastlæggelse af den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

Den sidste dag i de perioder, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 53, artikel 57, stk. 1, og artikel 61 og 80, er den dag, uanset om den falder på en arbejdsdag, der ligger før den dag, der har samme månedsdag som periodens begyndelsesdato.

▼B

Artikel 87

Identifikation og registrering af dyr

Forpligtelsen til at identificere og registrere dyr, jf. artikel 117 i forordning (EF) nr. 73/2009, gælder for dyr, der er født inden den 1. januar 1998, i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 2008/71/EF ([1]), bortset fra dyr, der handles mellem medlemsstaterne.

AFSNIT III

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR AFSNIT V I FORORDNING (EF) nr. 73/2009

KAPITEL 1

Generel arealbetalingsordning

Artikel 88

Minimumsareal pr. bedrift, der er støtteberettiget

Det minimumsareal pr. bedrift, som der kan ansøges om betalinger for, og som kan være større end 0,3 ha, jf. artikel 124, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, er fastsat i bilag VII til nærværende forordning.

Artikel 89

Landbrugsområder

De landbrugsområder, der er omfattet af den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 124, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, er fastsat i bilag VIII til nærværende forordning.

Artikel 90

Produktion af hamp

Bestemmelserne om hampesorter, der er nævnt i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 10 i forordning (EF) nr. 1120/2009, finder tilsvarende anvendelse, når det gælder berettigelse til støtte i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

KAPITEL 2

Supplerende nationale direkte betalinger

Artikel 91

Nedsættelseskoefficient

Hvis de supplerende nationale direkte betalinger i en bestemt sektor overstiger det maksimumsniveau, som Kommissionen har givet tilladelse til i henhold til artikel 132, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, nedsættes satsen for de supplerende nationale direkte betalinger i den pågældende sektor proportionalt ved hjælp af en nedsættelseskoefficient.

([1]) EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31.

▼B

Artikel 92

Støttebetingelser

Ved anvendelsen af artikel 132, stk. 7, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 tager Kommissionen specielt hensyn til det særlige finansielle rammebeløb pr. (under)sektor, der er omhandlet i artikel 132, stk. 5, i nævnte forordning, og de støttebetingelser for den tilsvarende direkte betaling, der på samme tidspunkt gælder for de medlemsstater, som ikke er nye medlemsstater, jf. artikel 132, stk. 2, fjerde afsnit, i samme forordning.

Ved anvendelsen af artikel 132 i forordning (EF) nr. 73/2009 og dette kapitel forstås ved »den tilsvarende direkte betaling, der på samme tidspunkt gælder for de medlemsstater, som ikke er nye medlemsstater« alle direkte betalinger, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, og som blev ydet det år, hvor de supplerende nationale direkte betalinger blev anvendt, og for hvilke støttebetingelserne svarer til dem, der gælder for de pågældende supplerende nationale direkte betalinger.

Artikel 93

Kontrol

De nye medlemsstater træffer relevante kontrolforanstaltninger for at sikre, at de betingelser for at yde supplerende nationale direkte betalinger, som er fastlagt i Kommissionens tilladelse, jf. artikel 132, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, overholdes.

Artikel 94

Årlig rapport

De nye medlemsstater forelægger en rapport med oplysninger om foranstaltningerne til gennemførelse af de supplerende nationale direkte betalinger inden den 30. juni det år, der følger efter gennemførelsen. Rapporten skal mindst indeholde oplysning om følgende:

a) eventuelle ændringer i situationen, som har indflydelse på de supplerende nationale direkte betalinger

b) for hver supplerende national direkte betaling: antal modtagere, den samlede udbetalte supplerende nationale støtte, antal hektar, antal dyr eller andre enheder, der er udbetalt støtte for

c) en rapport om de kontrolforanstaltninger, der er gennemført i henhold til artikel 93.

Artikel 95

Statsstøtte

Supplerende nationale direkte betalinger, som ikke er i overensstemmelse med den tilladelse fra Kommissionen, der er nævnt i artikel 132, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, betragtes som ulovlig statsstøtte, jf. Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ([1]).

([1]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

▼B

AFSNIT IV

OPHÆVELSE, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 96

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 1973/2004 ophæves pr. 1. januar 2010.

Den anvendes dog fortsat på støtteansøgninger for 2009 og tidligere præmieår.

2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 1973/2004 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IX.

Artikel 97

Overgangsbestemmelser

Uanset artikel 32, stk. 2, og artikel 159, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1973/2004 skal de råvarer, der er høstet i 2009, forarbejdes inden for en frist, som den pågældende medlemsstat fastsætter, dog senest den 31. juli 2011, i forbindelse med støtte til energiafgrøder omhandlet kapitel 8 og ordningen for frivillig udtagning af arealer omhandlet i kapitel 16 i nævnte forordning.

For høsten af andre afgrøder end enårige afgrøder, der skal høstes senere end i 2009, ophører kapitel 8 og 16 i forordning (EF) nr. 1973/2004 med at gælde fra 2010, og den sikkerhed, der er stillet i henhold til artikel 31, stk. 3, og artikel 158, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1973/2004, frigives inden for en frist, som den pågældende medlemsstat fastsætter, dog senest den 31. juli 2010.

Artikel 98

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes på støtteansøgninger for præmieperioder, der begynder fra den 1. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR RIS

Beregning af nedsættelseskoefficienten, jf. artikel 8

1. Til konstatering af en eventuel overskridelse af basisarealet som omhandlet i artikel 76 i forordning (EF) nr. 73/2009 tager medlemsstatens ansvarlige myndighed dels hensyn til basisarealerne eller delbasisarealerne, der er fastsat i artikel 75 i nævnte forordning, dels til de samlede arealer, der er omfattet af støtteansøgninger for disse basisarealer og delbasisarealer.

2. Ved bestemmelsen af det samlede areal, som der er indsendt støtteansøgninger for, tages der ikke hensyn til ansøgninger eller dele af ansøgninger, der ifølge en kontrol er klart uberettigede.

3. Hvis der konstateres en overskridelse for bestemte basisarealer eller delbasisarealer, fastslår medlemsstaten for disse arealer den procentvise overskridelse afrundet til to decimaler inden for den frist, der er fastsat i artikel 6 i nærværende forordning. Når der kan forudses en overskridelse, underretter medlemsstaten straks producenterne.

4. Nedsættelseskoefficienten for den afgrødespecifikke betaling for ris beregnes i henhold til artikel 76 i forordning (EF) nr. 73/2009 efter følgende formel:

   Nedsættelseskoefficient = delbasisarealets referenceareal divideret med det samlede areal, som der for dette delbasisareal er indsendt støtteansøgninger for.

   Den nedsatte afgrødespecifikke betaling for ris beregnes efter følgende formel:

   Nedsat afgrødespecifik betaling for ris = afgrødespecifik betaling for ris multipliceret med nedsættelseskoefficienten.

   Denne nedsættelseskoefficient og denne nedsatte afgrødespecifikke betaling for ris beregnes for hvert delbasisareal efter omfordelingen som omhandlet i artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009. Omfordelingen sker til fordel for de delbasisarealer, hvis grænser er overskredet. Den foretages proportionalt med de konstaterede overskridelser af delbasisarealerne.

▼B

BILAG II

TEST FOR BITTERSTOF I LUPIN, JF. ARTIKEL 13

Der udtages en stikprøve bestående af 200 frø fra en prøveudtagning på 1 kg for hvert parti på højst 20 tons.

Testen omfatter kun en kvalitativ påvisning af bitre frø i prøven. Homogenitetstolerancen for frøene skal være 1:100. Som testmetode kan anvendes kornsnitsmetoden efter von Sengbusch (1942), Ivanov og Smirnov (1932) og Eggebrecht (1949). De tørre eller kvældede frø skæres over på tværs. Frøhalvdelene anbringes i en si og nedsænkes 10 sekunder i en jodopløsning, hvorpå de skylles i 5 sekunder med vand. De bitre frøs snitflade vil da udvise en brun misfarvning, mens frø med lavt alkaloidindhold forbliver gule.

Ved fremstillingen af jodopløsningen opløses 14 g kaliumiodid i så lidt vand som muligt, og der tilsættes 10 g jod og vand op til 1 000 cm^3. Opløsningen skal henstå en uge inden brug. Den skal opbevares i brune flasker. Denne stamopløsning skal fortyndes 3 til 5 gange før anvendelsen.

▼B

BILAG III

OMRÅDER, DER ER BERETTIGET TIL GEDEPRÆMIE

1. Bulgarien: hele landet.
2. Cypern: hele landet.
3. Portugal: hele landet med undtagelse af Azorerne.
4. Slovenien: hele landet.
5. Slovakiet: alle bjergområder, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 1257/1999.

▼B

BILAG IV

LISTE OVER KVÆGRACER SOM NÆVNT I ARTIKEL 59

— Angler Rotvieh (Angeln) — Rød dansk mælkerace (RMD) — German Red — Lithuanian Red

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne pie noire

— Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja.

▼B

BILAG V

GENNEMSNITLIG MÆLKEYDELSE SOM NÆVNT I ARTIKEL 63

(kg)

Belgien	6 920
Tjekkiet	5 682
Estland	5 608
Spanien	6 500
Frankrig	5 550
Cypern	6 559
Letland	4 796
Litauen	4 970
Ungarn	6 666
Østrig	4 650
Polen	3 913
Portugal	5 100
Slovakiet	5 006

▼B

BILAG VI

NATIONALE LOFTER I FORBINDELSE MED SLAGTEPRÆMIEN, JF. ARTIKEL 81, STK. 1

	Voksent kvæg	Kalve
Belgien	—	335 935
Spanien	1 982 216	25 629
Portugal	325 093	70 911

▼B

BILAG VII

MINIMUMSAREAL PR. BEDRIFT, DER ER STØTTEBERETTIGET I HENHOLD TIL DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING

Nye medlemsstater	Minimumsareal pr. bedrift, som er støtteberettiget, jf. artikel 124, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 (ha)
Bulgarien	1 Bedrifter med mindst 0,5 ha med permanente afgrøder kan dog anmode om betalinger
Cypern	0,3
Tjekkiet	1
Estland	1
Ungarn	1 Bedrifter med mere end 0,3 ha plantage eller vindyrkningsareal kan dog ansøge om betalinger
Letland	1
Litauen	1
Polen	1
Rumænien	1
Slovakiet	1

▼B

BILAG VIII

LANDBRUGSOMRÅDE OMFATTET AF DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING

Nye medlemsstater	Landbrugsområde omfattet af den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 124, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 (1 000 ha)
Bulgarien	3 492
Cypern	140
Tjekkiet	3 469
Estland	800
Ungarn	4 829
Letland	1 475
Litauen	2 574
▼M1	
Polen	14 137
▼B	
Rumænien	8 716
▼M1	
Slovakiet	1 865

▼B

BILAG IX

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 2, stk. 2	Artikel 5, stk. 3
Artikel 2, stk. 3	Artikel 3
Artikel 2, stk. 5	Artikel 13
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 7
Artikel 13	Artikel 8
Artikel 14	Artikel 9
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 10
Artikel 20	Artikel 11
Artikel 21	Artikel 12
Artikel 22	—
Artikel 23	—
Artikel 24	—
Artikel 25	—
Artikel 26	—
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	—
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Artikel 34	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 36a	—
Artikel 37	—
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Artikel 40	—
Artikel 41	—
Artikel 42	—
Artikel 43	—
Artikel 44	—
Artikel 45	—
Artikel 46	Artikel 18
Artikel 47	Artikel 19
Artikel 48	Artikel 20
Artikel 49	Artikel 21
Artikel 49a	Artikel 22
Artikel 50	Artikel 23
Artikel 51	—
Artikel 52	—
Artikel 53	—
Artikel 54	—
Artikel 55	—
Artikel 56	—
Artikel 57	—
Artikel 58	—
Artikel 59	—
Artikel 60	—
Artikel 61	—
Artikel 62	—
Artikel 63	—
Artikel 64	—
Artikel 65	—
Artikel 66	—
Artikel 67	—
Artikel 68	—
Artikel 69	—
Artikel 70	Artikel 35
Artikel 71	Artikel 36
Artikel 72	Artikel 37
Artikel 73	Artikel 38

▼B

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 74	Artikel 39
Artikel 75	Artikel 40
Artikel 76	Artikel 41
Artikel 77	Artikel 42
Artikel 78	Artikel 43
Artikel 79	Artikel 44
Artikel 80	Artikel 45
Artikel 81	Artikel 46
Artikel 82	Artikel 47
Artikel 83	Artikel 48
Artikel 84	Artikel 49
Artikel 85	—
Artikel 86	—
Artikel 87	Artikel 50
Artikel 88	Artikel 51
Artikel 89	Artikel 52
Artikel 90	Artikel 53
Artikel 91	Artikel 54
Artikel 92	Artikel 55
Artikel 93	Artikel 56
Artikel 94	Artikel 57
Artikel 95	Artikel 58
Artikel 96	—
Artikel 97	—
Artikel 98	—
Artikel 99	Artikel 59
Artikel 100	Artikel 60
Artikel 101	Artikel 61
Artikel 102	Artikel 62
Artikel 103	Artikel 63
Artikel 104	Artikel 64
Artikel 105	Artikel 65
Artikel 106	Artikel 66
Artikel 107	Artikel 67
Artikel 108	Artikel 68
Artikel 109	Artikel 69
Artikel 110	Artikel 70
Artikel 111	Artikel 71
Artikel 112	Artikel 72
Artikel 113	Artikel 73
Artikel 114	Artikel 74

▼B

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 115	Artikel 75
Artikel 116	Artikel 76
Artikel 117	—
Artikel 118	—
Artikel 118a	—
Artikel 118b	—
Artikel 118c	—
Artikel 118d	—
Artikel 119	—
Artikel 120	Artikel 77
Artikel 121	Artikel 78
Artikel 122	Artikel 79
Artikel 123	Artikel 80
Artikel 124	Artikel 81
Artikel 125	—
Artikel 126	Artikel 82
Artikel 127	Artikel 83
Artikel 128	—
Artikel 129	Artikel 84
Artikel 130	Artikel 85
Artikel 130a	Artikel 86
Artikel 131	—
Artikel 132	Artikel 87
Artikel 133	—
Artikel 134	Artikel 88
Artikel 135	Artikel 89
—	Artikel 90
Artikel 136	—
Artikel 137	—
Artikel 138	—
Artikel 139	Artikel 91
Artikel 139a	Artikel 92
Artikel 140	Artikel 93
Artikel 141	Artikel 94
Artikel 142	Artikel 95
Artikel 142a	—
Artikel 143	—
Artikel 144	—
Artikel 145	—
Artikel 146	—
Artikel 147	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 148	—
Artikel 149	—
Artikel 150	—
Artikel 151	—
Artikel 152	—
Artikel 153	—
Artikel 154	—
Artikel 155	—
Artikel 156	—
Artikel 157	—
Artikel 158	—
Artikel 159	—
Artikel 160	—
Artikel 163	—
Artikel 164	—
Artikel 165	—
Artikel 166	—
Artikel 167	—
Artikel 168	—
Artikel 169	—
Artikel 170	—
Artikel 171	—
Artikel 171a	Artikel 24
Artikel 171aa	Artikel 25
Artikel 171ab	Artikel 26
Artikel 171ac	Artikel 27
Artikel 171ad	Artikel 28
Artikel 171ae	Artikel 29
Artikel 171af	Artikel 30
Artikel 171ag	—
Artikel 171ah	—
Artikel 171ai	—
Artikel 171b	—
Artikel 171ba	—
Artikel 171bb	—
Artikel 171bc	—
Artikel 171c	—
Artikel 171ca	—
Artikel 171cb	—
Artikel 171cc	—
Artikel 171cd	—

▼B

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 171ce	—
Artikel 171cf	—
Artikel 171cg	—
Artikel 171ch	—
Artikel 171ci	—
Artikel 171cj	—
Artikel 171ck	—
Artikel 171cl	—
Artikel 171cm	—
Artikel 171cn	—
Artikel 171co	—
Artikel 171cp	—
Artikel 171d	Artikel 31
Artikel 171da	Artikel 32
Artikel 171db	Artikel 33
Artikel 171dc	Artikel 34
Artikel 172	Artikel 96
—	Artikel 97
Artikel 173	Artikel 98
Bilag I	Bilag II
Bilag II	Bilag I
Bilag III, IV, V, VI, VII, VIII og IX	—
Bilag X	Bilag III
Bilag XI, XII, XIII og XIV	—
Bilag XV	Bilag IV
Bilag XVI	Bilag V
Bilag XVII	Bilag VI
Bilag XVIII og XIX	—
Bilag XX	Bilag VII
Bilag XXI	Bilag VIII
Bilag XXII-XXX	—